

INDEX RERVM

to Prescriptione juris eligendi titulus non acquiritur si sit cumulativa, secus si privativa, ibidem num. 27. & seqq.
in Prescriptionibus contra jus titulus est necessarius, ibidem num. 26.
Prescriptione cumulativa non est contra jus si actus sint simultanei, alius secus, ibidem num. 27.
Prescriptione non habens vehementem juris resistantiam titulum non requirit, ibidem num. 28.
in Prescriptione juris influentia scientia, & patientia Episcopi est loco tituli, ibidem num. 38.
Prescriptione census. Vide in vet. Constit.
Prescriptione solutio in certa moneta. Vide in vet. Moneta.
Prescriptione non currit contra Ecclesiam Romanam respectu supremæ potestatis, in cap. Cum ex illo, num. 6. de Translat. Episcop.
Prescriptione non currit durante captivitate, in cap. ver tuas, in c. primo, num. 37. de Simon.
Prescriptione juris dispensandi in gradibus prohibitis debet esse immemorabilis, & cum scientia, & patientia principis, in c. Cum de terra, nu. 16. de corp. vit.
Presens dicitur multis modis pro subiecta materia, in cap. Quilibet, num. 41. de elect.
Presens in iudicio, & non contradicens his, quæ aguntur in sui præjudicium, censetur consentire, in cap. Cum in iure, num. 12. de Off. Delegat.
Presens potestatem conferunt possessio, & communis credulitas, in cap. Consultationibus, num. 1. & 3. de Juratatione.
Presens quasi possessio ex unico actu acquiritur, ibidem num. 17.
Ius præsentandi in multis differt à iure eligendi, in c. Quoniam, num. 22. de Juratatione.
Presentare minus idonei, vel nullam paria sunt, in c. Cum vos, num. 36. de Offic. Ordinari.
Presens indignum præsumitur cum presentate scilicet, ibidem num. 47.
Presens puerum baptizandum censetur in ipso actu testigisse, in c. Veniens, nu. 16. de Cognat. spirit.
Presentationes de iure communis spectant ad prælatum & Capitulum simul, in cap. Cum Ecclesia Vulturana num. 20. de elect.
Presentatio in Canonicis, & præbendis de Juratatione spectat ad patronum, & institutio ad Episcopatum cum consensu, & consilio Capituli, ibidem num. 34.
Presentatio nulla in numero presentationum non competat, in c. Cum autem, nu. 17. de Juratatione.
Presentatio Clerici paroni habet vim electionis, ibidem num. 18.
Presentatio secunda patroni Ecclesiastici non tenet prima non cassata, ibidem num. 29.
Presentatio de duobus facta à pari numero patronorum non valet, & neutri acquiritur Jus pretendi institutione, ibidem num. 23.
Et possunt patroni aliam presentationem facere etiam ex toto recedendo à prima, ibidem num. 24.
Presentatio unius tantum ex compatatione omnium possessionem conservat, in cap. Cum propter, num. 59. & 73. de Juratatione.
Presentatio facta à majori parte patronorum etiam respectu minoris valida est, licet non sit facta à majori parte omnium, in c. Quoniam, num. 43. de Jurat.
Ex presentatione secunda non potest alicui jus competere si competat ex prima, ibidem num. 43.
Presentatio, collectio, & electio vitiantur ex simonia unius si competat pluribus, ut universis, secus si ut singulis, in c. Nobis, nu. 5. de Simon.
Presentatio non tribuit titulum, sed tantummodo jus ad rem, in cap. Ad extrandas, num. 28. de fil. presbyteri.
Nec per eam contrahitur spirituale conjugium, sicut per carnalem, & electionem, ibid. nu. 29.
Presentatio ut sit valida non requiritur ut presentans sit parsonus, sed satis est ut tempore presentationis sit in quasi possessione presentandi, & communiter reputetur parsonus, in cap. Consultationibus, num. 3. & 4. de Jurat. pag.

Et quid post Concilium Tridentinum ibid. n. 8. & seq. 244
Presentatio est fructus Juratationis, ibid. nu. 1. 244
Presentatio ut sit valida sufficit ut presentans sit in quasi possessione presentandi tempore presentationis, tiam si sit talis in quem cadit usurpationis præsumptio in cap. Querelam, num. 5. de elect.
Secus post Concilium Tridentinum, ibidem num. 2. & seqq. 244
Presentatio est fructus Juratationis, in c. Ex litteris num. 17. de Juratatione. 249
Presentationes effectus foritæ probari debent authenticis scripturis, in cap. Olim, in primo, num. 6. de privileg. 38
Presentatio de non idoneo, & indigno differunt, & resellitur contraria opinio, in cap. Cum vos, num. 36. de offic. Ordinari. 444
Presens non inquitur, & confirmatus privatur appellatione remota, in cap. Relatum, num. 1. de Cler. non residen. pag. 37
Presens potest Clericus per Rectorem Ecclesie ad titulum beneficii, etiam invito patrono laico, in cap. Cum propter, num. 15. de Jurat. 216
Et quid invito patrono Ecclesie, ibid. n. 16. 216
Presens à pluribus in discordia patronorum est presentandus si sit idoneus, licet alius presentans sit designator, in c. Quoniam, nu. 23. de Jurat. 232
Presens potest Clericus per Rectorem Ecclesie ad titulum beneficii, etiam invito patrono laico, in cap. Cum propter, num. 15. de Jurat. 216
Et quid invito patrono Ecclesie, ibid. n. 16. 216
Presens à pluribus in discordia patronorum est presentandus si sit idoneus, licet alius presentans sit designator, in c. Quoniam, nu. 23. de Jurat. 232
Presens potest Clericus per Rectorem Ecclesie ad titulum beneficii, etiam invito patrono laico, in cap. Cum propter, num. 15. de Jurat. 216
Presens à bonæ fidei possessore de iure communis debet institui, & presentari presentato à proprio patrono: Secus ex Concilio Tridentino, in cap. Consultationibus, num. 15. de Jurat. 245
Presens Capituli possunt excommunicare, & facere excommunicatum denunciari ab Ecclesia, in c. Neregioli, num. 15. de Regular. 173
Presens Capituli an sit de substantia electionis, in cap. Quia propter, num. 72. de elect. 57
De presentando an debeat fieri mentio in litteris, in c. Ad audientiam, in secundo, num. 60. & 61. de Recept. 337
Presens ver. non verificatur in his, qui ex simplicitate aliquid contra legem faciunt, in c. Ad hoc, num. 77. de Religiol. domib. 212
Presens validitatis actus est aliarum presentationum regina, in c. Ne innotaris, num. 291. de Constit. & in c. Nonnulli, num. 47. de Recept. 72
Presens quis contentiam servatur ratione antiquæ ætatis etiam tempore juvenutis calitatem non servaverit, in cap. Cum sis, num. 24. de Convent. Conjugat. pag. 146
Presumptiones, vel fisiones habent locum etiam in foro animæ, quando ex legis observantia non resultat iniquitas, vel peccatum, in cap. Si quis, num. 69. & seqq. de Regular. 17
Presumptio semper est pro Iudice, in cap. Accipimus, num. 12. de etate & qual. 176
Presumptio omnia sit, & solemniter acta, ibid. n. 20. 176
Presumptio solemnitatis substantialis tollitur ex inspectione scripturæ, in c. Lator, n. 11. de Qui fil. sint legit. 93
Presumptio translativa, que dicitur, ibid. n. 56. 96
Presumptio juris, & de iure dicitur operari in casu præsumptio, quod veritas in casu vero, in c. Is qui fidem, num. 3. de sponsalib. 12
Et probationem in contrarium non admittit, ibid. num. 4. 12
Presumptio juris, & de iure non habet locum in foro animæ, sed ipsa veritas, ibidem num. 7. 12
Presumptio quid sit, in c. Veltia, nu. 22. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 10
Presumptio variatur, debilitatur, & fortificatur prout suadent circumstantiæ, ibid. num. 23. 10
Presumptio alia temeraria, alia probabilis, alia violenta, ibidem num. 24. 10
Presumptio alia juris, & de iure, vel Canonis, alia iuramentum tantum, alia hominis, alia naturæ, alia facti, ibidem num. 25. 10
Presumptio validitatis actus dicitur aliarum presentationum regina, in c. Nonnulli, nu. 47. de Recept. 229
Presens, seu color quid sit, in cap. Cum venisset, nu. 28. de Iudic. 23
6. Presentio

ET VERBORVM.

Presentio in captiva presentio presentio verbali in cap. reverent, num. 40. de Adm. 137
Presentio Sando in schismaticis à Rege, & Parlamento Francie, & Lateranensi Concilio abrogata est
Presentio oppidum an sit nullius diocesis, an vero in diocesi Pristoniensi, in c. Olim ab Ecclesiarum, num. 13. & seqq. uel in fin. de Offic. Ordinari. 436
Presentio Ecclesie originalis existentia in Diocesi Pristoniensi, ibid. num. 23. 436
Presentio presentis privilegia considerari possunt iuxta tria tempora, ibid. num. 24. 437
Presentio origo, ibid. num. 23. 437
Presentio presentis an jurisdictionem quasi Episcopalem præferat privative ad Episcopum Pristoniensem, ibid. num. 30. & seq. ulque in fin. 438
Presentio procedens cum controversia inter Episcopum & inferioriorem ad quem spectat iurisdictio in aliquo territorio, in cap. Cum dilectus, num. 16. de relig. domib. pag. 217
Presentio de iure communis potest primam consensum conferre facultatis, in quos habet Episcopalem jurisdictionem, in cap. Cum contingat, num. 2. de etate & qualitate 257
Presentio est capax consecrationis Episcopalis, licet non sit Diaconus, vel Subdiaconus, in c. Tux litteræ num. 7. de Cler. per salt. promot. 343
Presentio in potestate promittens, Missam celebrans officio, & beneficio privati debet, in cap. Si Constitutio, de accusat. 116
Presentio qui inter passum, aut potum, & Missæ celebrationem non dormit an presumatur celebrasse non jejunos, ibid. nu. 2. & 16. 116
Presentio pernoctans in taberna presumitur bibisse post mediam noctem, ibid. nu. 15. & 21. 117
Presentio qui post mediam noctem cibum, vel potum sumpsit, & mane celebravit an sit beneficio privatus ibidem num. 16. & seqq. 117
Presentio qui cibum, aut potum sumpsit ante mediam noctem etiam non præmissa dormitione, vel diglotione potest celebrare, ibidem num. 20. 117
Presentio violentus si in taberna non pernoctaverit, an in dubio presumatur celebrasse non jejunos, ibidem num. 21. 117
Presentio cadaver, qui sibi mortem consecraverat, Arresto parisiensi remittitur ad Jures Ecclesiasticos, in c. Ecclesia S. Mariz, nu. 27. de Constit. 162
Presentio olim nomine ab Episcopis non differebant, sed propter schismaticam facta est nominum distinctio, in c. Quanto, nu. 10. & seqq. de Conseruat. 264
Presentio non differt ab Episcopis Arianorum fuit hæresis, ibidem num. 72. 261
Presentio confitentis, & Episcopi characterem Confessionis, & Ordinis conferunt, non obstante quavis Ecclesie prohibitione, ibid. nu. 77. 262
Presentio seculares possunt esse de Collegio Doctorum Juris Civilis, in cap. Non magnopere, num. 10. Ne Cleric. vel Monach. 403
Presentio, & alii prohibent audientes leges, vel physicam in propriis domibus an incedant in excommunicationem, in c. Super specula, num. 12. & 27. Ne Cler. vel Monach. 437
Presentio cum ordinatur manus imponitur ab Episcopo, & presbyteris adstantibus, Diacono ab Episcopo tantum, in c. Presbyter, nu. 5. de Sacram. non iterat. 305
Presentio ordinatus absque manu impositione non accipit potestatem à peccatis absolvendi, ibid. n. 22. 307
Presentio in impositione manus non ordinatur iterum, nec novum recipit characterem, ibid. nu. 22. 308
Presentio, & Diaconi in primitiva Ecclesia per manus impositionem ordinabantur, ibid. n. 33. 310
Presentio cui Papa dedit facultatem christmandi, post revocationem commissionis nihil confert, secus in Episcopo, in c. Statuimus, nu. 34. de Supplen. neglig. 173
Presentio nomen largè comprehendit etiam Diaconos & Subdiaconos, in c. Presbyter, n. 25. de celebr. Miss. 295
Presentio non alios Clericos, nisi vulgiter profertur, ibid. num. 27. 295
Presentio ordinati ab Episcopo incognitis, de quibus dubium est an sint Episcopi, sine iterum ordinandi, in c. Ne innotaris, nu. 187. de Constitut. 65
Presentio principalis actus est ministrare corp., & lang-

vine Christi, in c. Cum venisset, n. 38. de S. Uctione. 194
Vide in vet. Sacros.
Presentio accessio est ejusdem naturæ cum principali, in cap. Ex epistolæ, nu. 72. de probat. 1195
Presentio inspicitur de tempore venditionis, non autem promissionis de vendendo, ibid. nu. 76. 1199
Presentio iustitia desinitur ex consuetudine longissimi temporis cum Superiorum tolerantia, in cap. Navigatio, nu. 37. de Usur. 300
Presentio dare, & habere fidem de pretio paria sunt, in c. Nobis, nu. 14. de Simon. 152
Presentio terram ex quibus variatur, in cap. In civitate, num. 22. de Usuris. 102
Presentio census qua ratione sit minuendus propter pactum de redimendo, vel alia onera emptioni adiecta, ibidem num. 28. 292
Presentio fugientem se desiderat, desiderantem se horret in cap. T uanos, nu. 25. de Simonia. 176
Presentio laicus in Ecclesia, vel Ecclesiastica negotia nullam habet jurisdictionem, in cap. Ecclesia S. Mariz num. 9. de Constitut. 161
Presentio secularis potest subditis subsidium imponere, etiam sine causa, in cap. Præterea, num. 40. ne Præl. vic. suas. 197
Presentio naturaliter obligatur ex nudo pacto etiam inito cum propriis subditis, in cap. Antigonus, num. 7. de pactis. 532
Presentio non potest committere simoniam laicalem, in cap. Cum pridem, 64. & 115. de pactis. 359
Presentio non est sub lege fori, sed sub lege poli, naturæ & rationis, in cap. Ne pro dilatione, num. 17. de poenit. & tomill. 146
Presentio potest contra veritatem fingere, sed non veritatem immutare, in cap. Six parte, num. 37. vers. Et Principes, de privileg. 71
Presentio legem facit tamquam principes, contrarij verò iura quæ privatus, in c. Ex epist. n. 7. & 23. de probat. 1183
Presentio nihil est quod lumine clariore præfulgeat, quam recta fides in principe, ibidem num. 25. 160
Presentio si possit libere contractum à se initum infirmare, caret hominum commercio in contrahendo, ibidem num. 26. 160
Presentio debet habere unum calamum, & unam linguam, & esse immobilis sicut lapis angularis, & politus in celo, ibidem num. 29. 160
Presentio est solutus sit legibus, tamen à naturali ratione & aequitate, quæ contractibus inest non est solutus, ibidem num. 30. 160
Presentio ex iusta & rationabili causa respiciente publicam utilitatem potest contractum rescindere, & causa præsumitur in principe, ibid. num. 34. 161
Presentio declarat procedere si publica utilitas alijs haberi non possit quam si auferatur tertio jus quæsitum ex contractu, ibidem num. 35. 161
Presentio ex generalitate facile potest circumveniri, in c. Dilectus, in primo, num. 13. de Recept. 248
Presentio non ceditur super inhabilitate dispensare quædo gratia in aliqua parte potest operari effectum suum, in c. Quod à prædecessore, nu. 92. de Schismat. 237
Presentio potest sine causa jus tertii auferre de potestate absoluta, non autem de potestate ordinaria, in c. Quanto, n. nu. 79. de translat. Episcop. 436
Presentio liberalitatem temerarium est in diminutionem interpretari, in c. Olim, n. 12. de verb. signific. 210
Presentio non tam amplam habet potestatem in dispositionibus inter vivos, atque in ultima voluntate, in c. Significatum, num. 21. de præb. 100
Presentio præsumitur circumventum presentatione juris, & de iure quando etiam motu proprio retrocat concessionem à se prius factam, in c. Consultationibus, n. 17. & 60. de Cler. ægrot. 207
Presentio debet habere unum calamum, & unam linguam, & esse immobilis sicut lapis angularis, ib. nu. 58. 207
Presentio uti non debet potestatis plenitudine nisi ex magna causa, ibidem num. 73. 210
Presentio in dubio potestatis plenitudine nisi vel non præsumitur, ibidem num. 75. 210
Presentio qui de plenitudine potestatis auferit jus tertii præsumitur ad facere cum causa quando procedit per viam legis generalis, sicut si per viam reicripti, ibidem num. 79. 210
4. Item

INDEX RERVM

Item quando procedit motu proprio, scilicet si ad sup-
plicacionem partis, ibidem num. 80.
Item quando procedit parte non citata, ibidem
num. 87.
Item scilicet si in litteris sit expressa causa iniuria iusta,
num. 82.
Principis summi institutionem sibi Deus reservavit, in
c. Acceptimus, num. 29. de pactis.
Principem oportet esse optimum, & perfectum virtu-
te, ibidem num. 48.
Principes iudicare potest secundum conscientiam adhi-
bita tamen cautela hie posita, in cap. Canonum statu-
ta, num. 14. de Conlit.
Principes non adstringitur legibus suis, vel praedecesso-
rum vi coactiva, adstringuntur tamen vi directiva ratio-
nis iure naturali, & divino, ibidem num. 17. & seqq.
ulque ad num. 64.
Principes laici facere non possunt omnia praedia tribu-
taria, ita ut cum deveniant ad Ecclesias obnoxia sint
collectis postea imponendis, in cap. Non minus, num.
11. de Imm. Eccles.
Principes solus potest efficere ut credatur pelli mortuus,
in c. Sicut, nu. 44. Ne Cleric. vel Monach.
Principes privilegia impetrantes obligantur ex stylo ad-
tuendum immunitatem Ecclesiasticam, in c. Confiner-
dines, num. 77. de Conluetud.
Principes praes alii publicam salutem tueri debet, in c.
Andivimus, nu. 44. de reliq. & vener. Sanctior.
Principes potest manu regia causas cognoscere, & ter-
minare omisso rigore iudicatio, ibid. nu. 43.
Principes est solus legibus humanis, sed non iure na-
turali, & divino, ibid. num. 77.
Vide in ver. *Lex Civilis Imperator.*
Principes potest facere civitatem, & tamen non potest
facere Episcopum, nec sedem Episcopalem creare, in
c. Episcopalis, nu. 13. de Privileg.
Vide in ver. *Civitas.*
Principes secularis an possit distinguere, limitare, & in-
terpretari ius divinum, in c. Quae in Ecclesiis, nu.
141. de Conlit.
Principes quamvis ex iusta causa possit statueri contra
ius gentium, tamen ubi cessat illa causa constitutio ser-
vanda non est, in c. Cum es, nu. 138. de Testam.
Principes tamquam iustitiae fonte debet esse constantis
& perpetua voluntas, in c. Cum olim, nu. 2. de sentent.
& re iudicat.
Principis actus debent esse habiles, & perpetui man-
suri, ibidem num. 12.
Principes sicut solus legem condit, ita solus privilegium
concedit nullo citato, ibid. num. 26.
Principium, & praetorum petitioni non est annuen-
dum equitatem non foveat, in cap. Novus, num. 30.
Ne sede vacat.
Principes seculares qui iurare nolunt de Ecclesia con-
tra haereticos defendenda dignitate privantur, in c. Ad
abolendam, num. 5. de Haereticis.
Item excommunicantur, & tunc ipsorum interdiciun-
tur, ibid. num. 6.
Et civitates resistentes privantur aliorum commercio
& Episcopali dignitate, ibid. nu. 7.
Principes laici ex magna causa potest statueri contra
praepcepta moralia affirmativa, vel saltem iudicialia, in
c. Licet universis, num. 6. de Testib.
Contrarium, ibidem num. 11.
Principis assertioni bona ob rebellionem publicantis
non statim, nisi de rebellionem constet, in c. Sacer, num.
38. de sentent. excomm.
Principes seculares, & laici ratione criminis Ecclesi-
astici possunt per iudicem Ecclesiasticum privari digni-
tatis, & honoribus etiam ab Imperatore habitis,
in c. Ad abolendam, num. 27. de Haeret.
Principis auctoritas exuberans est in gratis dilatoriis,
retrahitur vero in peremptoriis, in c. Cum simus, num.
15. de Regular.
Principes seculares an ex consuetudine possint habere ius
deputandi Oeconomum in Ecclesiis vacantibus, in c.
Cum vos, num. 24. de Off. Ordip.
Principes laici an possint indicare diem festum.
Vide in ver. *Dies festi.*
Principium Catholicum est in adiutorium Eccle-
siae sacrum Constitutionum praepcepta tueri, in cap.
Conquestus, num. 74. de sentent. 123

Nulla auctoritas, vel Senatus potest facere, quin prin-
cipis sit animal rationale, vel ut sit solutus legibus na-
turali, in cap. Canonum statuta, num. 61. de Conlit. 22
Principes quoad ius quasitum non tollendum.
Gratia principis ita est interpetanda ut non noceret ter-
tio, in cap. Causam quae, num. 11. de Rescript. 209
Amplia primò, etiam in gratia concessa miserabilibus
personis, ibid. nu. 21. 209
Amplia secundò, etiam in gratia concessa Regibus,
ibidem num. 13. 209
Amplia tertio, etiam si praedictum sit modicum, i-
bidem num. 15. 209
Sed contra, num. 27. 209
Amplia quartò, etiam quando rescribitur motu pro-
prio, ibidem num. 18. 209
Amplia quintò, etiam alias gratia nihil conferret, ibi-
dem num. 24. & 26. 209
Amplia sextò, etiam si oportet recedere à proprietate
verborum, ibidem num. 17. 209
Limita, nisi verba adeo clara ut cesset omnis ambigui-
tas, ibidem num. 24. 209
Motus proprius non fit privilegium contra ius al-
terius, ibidem num. 17. 209
Licet praefertur à subreptione, tamen operatur remo-
tionem iuris alicui, ibid. num. 19. 209
Principes non interdicuntur derogare, ib. num. 200.
Pag.
Verba rescripti tolerabilis est ut nihil operentur, quã
ut aliquis indebitè damnum patiatur, ibid. n. 25. 209
Vide in ver. *Rescriptum.*
Principes rescribens scilicet contra ius tollit ius ob-
scure, ibidem num. 30. 210
Contrarium, ibidem num. 31. 210
Declaratur, ibidem num. 32. 210
Principes rescribens simpliciter contra ius praesumitur
circumventus, ibid. num. 33. 210
Principes si in secunda gratia non fuerit facta mentio
de qualitatibus primae, praesumitur circumventus, in cap.
Ceterum, num. 16. de Rescript. 197
Vide in ver. *Subreptio, Rescriptum.*
Et in ver. *Regula de iure qualitate, &c.*
Et in ver. *Papa quoad ius quasitum.*
Principes in bonis subditorum nullum habet directum,
vel utile dominium, sed tantum protectionem, iudi-
cationem, & quoddam dominium universitatis con-
sideratum, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 57. & 113.
de Conlit. 136
Principis relescriptum, lex, vel statutum in laetatione
iuris alterius an valeat nec ne, ibidem num. 708. & nu.
seqq. ulque in finem. 141
Quid si principes auferat ius quasitum, vel acquiren-
dum de iure naturali, idest gentium, ibidem num. 69.
Pag.
Et quid si procedat sine iusta causa, & hoc sit certum,
ibidem num. 122. 141
Et quid si ex iusta causa, & hoc pariter sit certum, ibi-
dem num. 128. 141
Et quid si dubium sit an iusta causa subdit, ib. n. 120. 141
Et quid si auferat ius alteri competens de iure civili, i-
bidem num. 233. 141
Et quid si ius ex toto non auferatur, sed differatur, i-
bidem num. 239. 141
Leges auferentes rem alterius sine ulla causa sunt ty-
rannicae, ibidem num. 114. 141
Principes in auferendo rem alterius in dubio praesumi-
tur motus ex iusta causa, ibidem num. 120. 141
Contrarium, ibid. num. 124. 141
Et contra huiusmodi praesumptionem probatio, non
admittitur, ibidem num. 122. 141
Contrarium, ibidem num. 123. 141
Declaratur quatuor modis, ibidem num. 222. & 225.
& sequent. pag. 141
Principis assertio non probat iustam causam auferendi
rem alterius, sed tantum transferre onus probandi in ad-
versarium, ibidem num. 123. 141
Principes rescribendo contra ius quasitum ex suo con-
tractu non praesumitur motus iusta causa, ibidem nu.
225. pag. 141
Principes non potest suo vasallo sine causa cogiti-
tione feudum auferre, ibid. num. 126. & seqq. 142
Et quid in Prioribus Minoribus, seu manualibus, ib.
Principes

ET VERBORVM.

Principes rescribendo contra concessionem suam etiam
gratiam non praesumitur ex iusta causa motus, sed
circumventus, ibidem num. 128. 142
Et haec praesumptio est iuris, & de iure non admittens
probationem in contrarium, ibidem num. 129. 142
In concessionibus Principum prima attenditur, nec
per secundam primò derogatur, ibid. num. 130. 142
Principes rescribendo contra ius tertio quasitum de iure
gentium non praesumitur motus ex iusta causa respectu
non subditorum, ibidem num. 131. 142
Idem si causa in rescripto expressa sit frivola, sed irra-
tionabilis, ibidem num. 132. 142
Principis relescriptum, lex, vel statutum auferens ex
toto ius alteri competens de iure civili non valet, nisi
adiciatur clausula Non obstante lege, ibidem num.
134. pag. 142
Vel nisi aliis constet de expressa voluntate principis
ibidem num. 133. 142
Sed in rescriptis Papae requiritur derogatio regulæ de
non tollendo jus quasitum, ibidem num. 136. 142
Principes non potest ad iudicium alteri competentem sic
autere, quin reddat iustitiam, ibidem nu. 137. 142
Et hoc casu sine aditione formalis agi potest ex sola ob-
ligatione naturali, ibid. num. 138. 142
Principes potest modicam lesionem inferre dando di-
lationem debitam, ut non possit interim conveniri,
ibidem num. 139. 142
Principes quando revocat suam concessionem praesumi-
tur circumventus, & contrarium probari non potest,
in c. Cum olim, in 19. de sentent. & re iudicata. 234
Et hoc procedat in actibus de proximo gelis, ibid.
num. 20. 234
Principes in iuris concessionibus, & rescriptis nunquam
interdit ius alteri laedere, in cap. Mandato, nu. 48.
de Simonia. 181
Principes propria auctoritate non potest in favorem Ec-
clesiae privilegium concedere, in cap. Quae in Eccle-
siarum, num. 38. de Conlit. 255
Contrarium, num. 39. 255
Declaratur, num. 40. 255
Principales quando debet esse gratuitum, ita & omnia
accessoria, in cap. In ordinando, num. 2. de Simon. 142
Principium est pars postrema cuiusque rei, in cap. Cum
contingat, num. 102. de arate & qualitat. & in c. Olim,
num. 8. de liti. contestat. 268
Principium an sit spectandum, vel finis, in cap. Accep-
imus, num. 22. de pactis. 562
Principium est ponderandum etiam in iudiciis, in cap.
Conquestus, num. 40. de fectis. 119
Prior sive primus
Primus dicitur non solum quem nemo praecedit, sed
etiam qui habet alios post se, in cap. Cum contingat,
num. 119. de arate & qualitat. 270
Prior tempore potior est iure, in cap. Cum certum, nu.
6. de major. & obed. 490
Priores, vel Decani rurales, quorum Ecclesiae sunt cu-
rate, & non Collegiatæ non sunt iure privati ex eo
quod infra annum promoti non fuerint ad Sacerdoti-
um, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 21.
de elect. pag. 53
Priores obedientiarum deputantur per Abbatem, & ad e-
jus nutum sunt amovibiles, in c. Nullus, n. 48. de elect. 6
Priores facere possunt contra aliquod ordinamentum
Adunantiae generalis, si illius observantia sit damnosa
Reipub. in c. Nimis, nu. 43. de sil. presbyter. 328
Priores per electionem canonice instituti nisi pro-
missa, & rationabili causa non sunt mutandi, c. Quo-
rto, nu. 76. de translat. Episcop. 136
Prior Ecclesiae Collegiatæ, vel Conventualis dicitur
habere dignitatem, in cap. Ad haec, in n. 37. 106
Priores non sunt intulati, sed obedientiam, ideoque
non sunt Curati nec Iponi Ecclesiae, in c. Quod Dei ti-
morem, nu. 22. de Ratu Monachor. 168
Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Eccle-
siae Collegiatæ, in c. Sane, si secundo, nu. 33. de offic.
deleg. pag. 323
Priores an possint amoveri ab eorum Abbatis sine ulla
causa, in c. Cum ad Monasterium, nu. 23. & seqq. ul-
que ad nu. 42. de statu Monach. 101
Quid in prioribus Conventualibus Canonice electis,
& confirmatis, ibid. nu. 24. 102
Et quid in Prioribus Minoribus, seu manualibus, ib.
Principes

nu. 26. & seqq. ulque ad num. 43. 104
Priores electi, & confirmati de iure sunt perpetui, nec
amoveri possunt nisi ex causa, & iuris ordie servato,
ibidem num. 24. 102
Sufficiunt tamen leviores cause, ib. nu. 25. 102
Priores manuales non confirmantur, sed sicut ab eorum
Abbatibus amovibiles, ibid. nu. 28. 102
Priores manuales an possint per Abbatem amoveri sine
ulla causa, ibid. nu. 31. & seqq. ulque ad nu. 43. 102
Prior manualis potest amoveri sine causa etiam si Abbas
namquam usus fuerit tali facultate, ibid. nu. 37. 102
Prior manualis si per Abbatem amovatur ex malitia,
apud Superiorem Abbatem potest querquam deponere, &
Superior debet eum audire, ibid. nu. 40. 102
Et amotio censetur facta ex malitia si subit praesump-
tio alicuius odii, ibid. nu. 41. 102
Prior potest suos Canonicos excommunicare, quia Or-
dinatus est, in c. Cum in Ecclesiis, de major. & obed. 100
Priores minores, & Officiales Regulares removeri pos-
sunt pro libito Abbatibus sine ulla causa, in c. Per tuas, si
primo, nu. 10. de Simonia. 168
Vide in ver. *Praetura Regularis.*
Priores, & Officiales minores instituantur, & destitu-
untur pro libito Abbatibus etiam sine culpa, in c. Qualiter
si secundo, nu. 33. & 102. de Accusat. 116
Prior Conventualis potest esse delegatus Apostolicus,
in c. Cum olim si secundo, nu. 10. de privileg. 16
Priores etiam manuales, & non curati vacat iure iu-
re receptionem secundi similis, in cap. De multa,
nu. 23. de praebend. 144
Priores Canon. Regularium sunt in duplici differen-
tia, in c. Quod Dei timor. nu. 23. de statu Monachor. 183
Privatio praesupponit habitum, in c. Cum contingat,
nu. 65. de arate & qualitat. 269
Privatio revocatur postquam inter alios abfens doeruerit
de legitimo impedimento, in c. Ex parte, nu. 7. de
Cler. non residen. 47
Privatio beneficii est poena ordinaria quae non imponi-
tur nisi pro gravissimo crimine, praevia citatione, &
legitimo exceptionibus discussis, in c. Dilectus, si pri-
mo, nu. 20. de Rescript. 249
Privatus a iudice non servante ordinem iudicium po-
test petere restitutionem in integrum tanquam spolia-
tus, ibid. nu. 21. 250
Privatio quandoque non est poena, sed effectus iniustae
acquisitionis, in c. Nobis, nu. 51. de Sim. 156
Privatio non praesupponitur, nisi probetur, in c. De re-
sponsibus, nu. 32. de Cler. ex grotan. 197
Privatio tamen non inducitur nisi apte exprimat nisi
nec sine expressa derogatione iuris quatuor, ib. n. 37. 198
Vide in ver. *Poenae privationis.*
Privatus beneficio, & postea noviter receptus non re-
cuperat primæ via iura, in cap. Ex transmissa, nu. 11.
de Renuciat. 144
Privatio ad habitum non datur regressus, ibid. nu.
12. & 13. 144
Fallit si habitus non est omnino extinctus, sed tantum
velatus, ibid. nu. 12. 144
Privatio praesupponit habitum, in cap. Novimus, nu. 6.
de Verb. significat. 215
Privatus potest Clericus beneficio suo requiratur, in
c. Conquerente, nu. 2. de Restit. spoliat. 143
Privatio in praeteritum non inducitur ex inhabilitatio-
ne futurum, in c. Vergentes, nu. 20. de Hæret. 220
Privilegium, communis.
Privilegium est, ex privata, & contra Jus commune,
& ex sui natura derogat legi, in c. Ex parte, num. 3. de
Capell. Monachor. 216
Privilegium potest concurrere cum Jure commune, in
c. Cum dilectus, num. 5. de Conluetud. 263
Privilegio multa acquiri possunt, quae tamen non pos-
sunt praescribi, in c. Quanto, nu. 37. de Conluetud. 263
Privilegium quandoque appellatur beneficium, in c.
Olim, nu. 2. de ver. significat. 209
Privilegium quid sit, ibid. nu. 7. 209
Privilegio frustra impetratur quod Jure communi com-
petit, in n. 8. & in c. pastoralis, n. 10. de appellat. 250
Privilegium in corpore juris clausum facit Jus commu-
ne inter nominatos, in c. His que, num. 33. de major.
& obed. pag. 106. 7 Privi

INDEX RERVM

Privilegiu paxertu flagitiorum non crebit auctoritas, in cap. Tuam, num. 15. de privileg. 50
Privilegium clausum in corpore juris non facit jus communitate nominatos, & ideo non extenditur de casu ad casum etiam ex identitate rationis, in cap. Nihil, num. 13. de elect. 106
Privilegium est lex licet specialis, & privata, & differt a lege communis sicut species a genere, in cap. Quia in Ecclesiasticam, num. 37. de Constitut. 211
Privilegium regulariter subdito est concedendum, & non alij, ibidem num. 37. 135
Sed contra, num. 19. 133
Privilegia Auditoribus Rotae concessa in remuneracionem laborum sunt irrevocabilia, in c. Consultationibus, num. 64. de Cler. & pot. 108

Privilegium Canoniu.

Privilegium Canonis an datum fuerit in favorem Ordinis Clericalis, in cap. A nobis, in secundo, num. 27. de sentent. excomm. 165
Privilegium Canonis quo jure indutum fuit, in cap. Perpendimus, num. 9. de sentent. excomm. 157
Facilius penduntur, quam privilegia tota, ib. n. 9. 157
Et quid post Concilium Trid. ibid. nu. 16. 157
De privilegio Clericali secundum Canones est judicandum, nec super his standum est legibus, statutis, vel consuetudinibus laicorum, in cap. Olim, num. 8. de Verborum signifi. 210

Privilegiu commutatio, & extensio.

Privilegiati naturam fortiter non privilegiatus propter communionem, in cap. Cum propter, num. 27. & 41. de Juratationat. 217
Privilegium unus in individuus trahitur ad omnes, ibidem num. 17. 219
Privilegia non extenduntur de persona ad personam etiam ex majoritate rationis, in cap. Ne pro dilatione, num. 35. de penit. & remiss. 144
Declaratur, ibidem num. 40. & 47. 142
Privilegium communicatio quam habent Ordines Regulares, comprehendit etiam exemptionem a jurisdictione Ordinarii in tribus casibus exceptis, in cap. Tuam, num. 24. de privileg. 52
Privilegia multis concessa competunt etiam Clericis, in cap. Cum percussio, num. 7. de Cler. & pot. 191
Vide in ver. Privilegiu interpretatio, & in ver. Communicatio.
Privilegium non conferitur princeps non voluisse concedere contra alium, qui est dignus eodem favore, in cap. Nuper, num. 7. de decimis. 403
Privilegium clausum in corpore juris non facit jus commune nisi inter nominatos, & ideo non extenditur de casu ad casum ex identitate, in cap. Nihil, num. 17. de elect. 106
Privilegio Cisterciensium, & Societatis Jesu ne illum professi transire possunt ad archorem Religionem sine licentia Superioris obtrata, non gaudent alia Religione per commutationem, in cap. Licet, num. 25. de Regular. 84
Sed si Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum esset ad proximum Superiorem, ibidem num. 25. 85
Vide in ver. Regulares quando transiunt.
Privilegium Religiosis concessum non extenditur ad Episcopos, in c. Quod nonnullis, n. 2. & 28. de privilegiis, pag. 87
Privilegia non extenduntur de persona ad personam, etiam ex identitate vel majoritate rationis, ib. n. 2. & 28. 87
Declaratur, ibid. num. 16. & 18. 87
Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non suffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit positum, ibidem num. 3. 87
Privilegia Episcopis concessa ratione pontificalis officii competunt etiam Cardinalibus, ibid. num. 19. 82
Privilegium extenditur ex identitate rationis, si id patrori hanc verbi significatio, vel alias effect elusivum, ibidem num. 28. 83
Privilegium celebrandi Missas in Capella, ad qua constitutum solentur extenditur etiam ad Missas curatas, & ad oblationes voluntarias, ibid. num. 19. 24

Privilegium concessum Abbati, ut possit omnia liberè sicut vici Episcopus, & Ordinarius tam in ijs, quae sunt jurisdictionis, quam in aliis quibuscumque ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, non extenditur ad ea, quae sunt Ordinis Episcopalis, in cap. Dilectus, num. 5. de Officio Ordinarii. 473

Privilegium eligendi Confessorem.

Privilegium habens eligendi Confessorem non potest eligere nisi eum, qui habet executionem, cap. Ne pro dilatione, nu. 10. 35. de penit. & rem. 140
Privilegium eligendi Confessorem quid operetur post Concilium Tridentinum, ibid. nu. 22. & seqq. 148
Privilegium sibi eligendi Confessorem tanquam favorable, & nulli noxium est latissime interpretandum, ibidem num. 47. 144
Privilegium eligendi Confessorem, quam ob causam Episcopis, & Praelatis exemptis concessum fuerit, ibidem nu. 48. & seqq. 144
Privilegiatus an possit sibi eligere Confessorem non curatum, nec approbatum ab Ordinario, ibidem num. 50. & 52. pag. 145
Privilegium habens eligendi Confessorem tenetur eligere Sacerdotem habentem executionem ab Ordinario, ibidem num. 51. 145
Privilegium eligendi Confessorem Curatum, vel approbatum in quo proest Cardinalibus, ibid. num. 63. 147
Privilegium sibi eligendi Confessorem in diocesi, in qua est approbatus ab Ordinario, non est sublatum a Concilio Tridentino, in cap. Omnis, num. 75. de penit. & remiss. 191

Vide in ver. Confessor.

Privilegiu derogatio.

Privilegia regia tolluntur per legem generalem, etiam si de illis non fiat specialis mentio, in cap. Cum Capella, num. 9. de privileg. 19
Privilegia etiam in corpore juris clausa non desunt esse privilegia, & ideo comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, in cap. In his, num. 9. & seqq. de privileg. 59
Privilegiis in corpore Juris clausis est Hyllo Conc. Trid. non conluerit expresse derogari, ibid. num. 12. 90
Privilegia in corpore Juris clausa non censentur sublati per generalem privilegiorum derogationem, in cap. Nonnulli, num. 23. de Receptis. 233
Concitantur, ibidem nu. 38. 233
Declaratur, ibid. num. 47. 233
Privilegiis clausis in corpore Juris multo magis censetur derogatum, quam non inclusis, ibid. nu. 38. 227
Privilegium inlertum in corpore Juris facit Jus commune inter nominatos, & de eo judicatur sicut de jure ibidem num. 40. 227
Vide in ver. Derogatio, & in ver. Decimarum consuetudo.
Lex specialis in materia, in qua est privilegium clausum in corpore Juris tollit illud etiam si de eo non fiat mentionem, ibid. num. 45. 225

Privilegium exemptionis.

Privilegium superveniens universaliter eximit, & libertat ab obligatione, qua quis antea tenebatur, in cap. Magnus, num. 26. de obligat. ad rationem. 344
Declaratur, ibid. num. 42. vici. Non obstat. 344
Privilegium superveniens ante actum consummatum in futurum operatur effectum suum, in cap. propositum, nu. 30. de foro compet. 102
Declaratur, ibid. nu. 31. 102
Privilegium exemptionis concessum personis respectu certi loci non sequitur illas extra locum, in cap. Quoniam, nu. 2. & seqq. de privileg. 77
Privilegium exemptionis ab omnibus Cameralibus concessum patrimonio donec Clericus allequatur beneficium extinguitur adepto beneficio, nec reviviscit per beneficium dimissionem, in cap. Episcopos, nu. 52. & nu. seq. usque ad nu. 63. de praebend. 90
Concitantur, ibid. nu. 52. 90
Privilegium concessum personis cum adiectione loci est personale, ad locum tamen determinatum, in cap. Cum Capella, nu. 2. de privileg. 19
Vide in ver. Exemptio.

Privilegiu

ET VERBORVM

Privilegiu interpretatio.

Privilegia juris ita intelligi debent, ut aliquid operentur, & non sint elusiva, in c. De cetero, n. 10. de Cleric. non resid. 44
Privilegium patrum favorable, & patrum odiosum debet restringi quatenus praedictum alteri, vel cultui divino, in c. Licet, n. 13. de praebend. pag. 164
Privilegium debet late interpretari, ut aliquid conferat, in c. Quia in tantum, n. 10. de praebend. pag. 94
Privilegia sic debent interpretari, ut non sint inania, sed aliquid conferant praeter jus commune, in c. In his, n. 4. de privileg. 88
Privilegiorum verba sunt interpretanda largissime, in c. Olim, n. de ver. signif. 109
Declaratur, ib. n. 15. 209
Privilegia quatenus concernunt praedictum concedentis sunt latissime interpretanda, ib. n. 15. 210
Privilegii verba in praedictum tertii stricte accipienda, ib. n. 18. 210
Nec extenduntur de casu ad casum, nec de persona ad personam, etiam ex majoritate rationis, ib. n. 19. 210
Privilegium recipit interpretationem passivam a jure communi, ib. n. 21. 210
Privilegia etiam contra tertium sunt late interpretanda, quatenus patitur verborum proprietate, ib. n. 21. 210
Privilegium etiam in praedictum alterius debet late interpretari, ut aliquid conferat, ib. n. 24. pag. 210
Item favore divini cultus, ibid. n. 25. 210
Privilegium contra legem communem debet stricte interpretari, ibid. num. 26. 211
Secus si contra statutum, vel consuetudinem ibidem num. 27. 211
Privilegia in dubiis recipiunt in collectum secundum intentionem concedentis, ib. n. 32. 211
Privilegiu interpretatio pertinet ad Principem concedentem, ib. n. 34. 211
Privilegium super decimis an sit late, vel stricte interpretandum, in c. Cum contingat, n. 8. de decim. 393
De privilegio Apostolice Sedis inferior nec ut Judex, nec ut Arbitr. potest cognoscere, in c. Cum tempore, n. 9. & seq. usque ad n. 16. de Arbitr. 604
Privilegiorum verba si sunt obscura, & ambigua pro interpretatione adendum est Papa, nec licet in iudicis recurre ad Metropolitanum, vel viciniorum Episcopum, aut Conferentibus, in c. Sanè, in secundo, n. 49. de Off. Delegat. pag. 394
Privilegia sunt restringenda, ut minus laedant Jus commune, quam fieri possit, dum tamen aliquid conferant quantumcumque minimum, in c. Causam quae, n. 8. 24. & 26. de Receptis. 208

Vide in ver. Interpretatio.

In quantum tangunt Jus concedentis sunt latissime interpretanda, ib. n. 9. 208
Sed in quantum tangunt Jus tertii sunt restringenda, ib. n. 10. & seqq. 208
Privilegia legum in dubio sunt interpretanda, ut minus derogent juri communi, & supertontati Pontificis, ib. n. 14. 209
Privilegium ubi non agitur de praedictum tertii non debet adeo stricte interpretari, ut nihil operetur, ibidem n. 16. 209
Privilegium debet potius interpretari, ut nihil operetur, quam ut juri divino praedictum, in c. Licet, n. 5. de Regular. 83
Privilegium Principis latissime interpretandum est, in c. Quod nonnullis, n. 18. de privileg. 82
Privilegium monasterio concessum, quod ejus Monachi excommunicati non possint, intelligitur de monachis manentibus in Monasterio, vel Capellis sibi utroque jure subiectis, in c. Quoniam, n. 1. de privileg. 75

Privilegiu novatio.

Privilegium in materia non verisimili praesumitur falsum, & subreptivum, in c. Explicati, n. 44. de Obsequ. Jejun. 333
Privilegiu novatio non praesumitur, nisi de eo expresse cavetur, in c. Cum contingat, n. 41. de foro compet. 91
Privilegium personale, reale.
Privilegia locis concessa extenduntur ad omnes personas ibi existentes five forentes, five extraneas, in c. Inter aliam, n. 8. de Immunit. Eccles. 382
Reperiturum in 5. libro Decret.

Privilegiu renunciatio.

Privilegio libertatis potest exemptus renunciare in sui praedictum, non autem concedens, vel alterius, in c. Cum tempore, n. 4. & 20. 26. & 19. de Arbitr. 604
Privilegio sicut potest renunciari, ita & decreto irritanti, tanquam accessorio, in c. Cum accessisset, n. 25. de Constit. 147
Privilegio concessio miserationis causa renunciari non potest, in c. Carterum, n. 34. de Receptis, pag. 191
Privilegio Ecclesiae nemo potest renunciare, in c. Inter alia, n. 83. de Immunit. Eccles. 383
Privilegio in favorem duorum concessio alteri invito renunciare non potest, ib. n. 89. pag. 383

Vide in ver. Renunciatio.

Privilegiu revocatio, & extinctio.

Privilegium concessum ex causa onerosa non potest per Principem revocari, in c. Ex Epistola, n. 18. de probat. 159
Privilegia Auditoribus Rotae concessa in remuneracionem laborum sunt irrevocabilia, ib. n. 19. 159
Civitas vel praesentia partium requiritur modificatione privilegii, in c. Olim, n. 15. de verb. Signifi. 211
Privilegium est revocandum, quando incipit tendere in grave praedictum aliorum, in c. Nuper, n. 13. de decimi. 404
Privilegiu causa cessante, cessat privilegium, in c. Ne pro dilatione, n. 38. de penit. & remiss. 142
Declaratur, ib. n. 48. 142
Privilegia, & indulgentia contra decreta Tridentini Concilii revocantur in Bulla Pii IV. in c. Quia propter, s. Illud autem, n. 7. de elect. 98
Privilegium ex causa onerosa transit in contractum qui a Principe revocari non potest, in c. Relatum, n. 24. Ne Cler. vel Monachi 411

Privilegiu violatio.

Privilegia non sunt violanda etiam indirecte, in cap. Quanto, n. 2. de privileg. 85
Vide in ver. Privilegiu.
Privilegiu super absentia cogentur redire per subtrahionem provenientum, si Ecclesia patitur instrumentum defectum, in c. Cum ad hoc, n. 1. de Cleric. non resident. 75
Privilegiati quod communicari non possint ab Ordinario, non debent excommunicari etiam indirecte, in c. Quanto, n. 1. de privileg. pag. 85
Privilegiatus ut absens in studio fructus praebendae recipiat, existens in villa vel castello ubi nullum est, vel minus competentis sit idum, privilegio non mittit, in c. Tuus, n. 1. de Cleric. non resident. 69
Opponenti plura contra electum sufficit alterum probare quod ad cassationem sufficiat, in c. Cum jam dudum, n. 1. de probat. 216
Probare sufficit unum ex pluribus copulative in testificatione narratis, vel in iudicium deductis, si quodlibet per se sufficit ad fundandam intentionem impetrantis, vel ad victoriam causae, ib. n. 8. 172
Nisi quis se astrinxerit ad omnia probanda, quod in dubio non praesumitur, ib. n. 9. 117
ad Probandum quis non debet admitti quod probatum non relevat, in c. Audivimus, n. 61. de reliq. & vener. Sancti. 336
Probans semper alio nihil probante dicitur plus probare, sed non plenius, in c. Cum ecclesia, n. 27. de caus. posses. & propriet. 140

Probabile Vide in ver. Opinio probabilis, & in ver. Proposio.

Probabilia sunt quae videntur omnibus aut pluribus aut sapientibus, & his vel omnibus, vel pluribus, vel maxime notis, in c. Ne inuitatus, n. 407. & 421. & 434. de Constitut. 117
Probabilitas indifferenter se habet ad verum, & falsum, in c. Ne inuitatus, n. 212. de Constitut. pag. 91
Probatio per juramentum non sufficit ubi Constitutio requirit legitimam probationem, in c. Ego N. n. 14. de Jurat. 210
Nec quando fieri potest per testes, ib. n. 15. 210
Probatio directa ubi fieri non potest admittitur indirecta per circumstantias, ib. n. 16. 211
Nihil 3

3 Nihil est in probatione quod prius non sit in natura, in c. Olim, n. 71. de lit. cont. 109
3 Probatio de iure non admittitur contra presumptionem iuris, & de iure, admittitur tamen indirecta, in c. Vidua, n. 11. de regul. 22
3 Probatio plena non requiritur in summasimo possessio, in c. nomine Domini, n. 20. de Testibus, 186
3 Sed sufficit summa, levis, & qualis, ibi n. 11. 185
3 Item sufficit fides extrajudicialis si concurrat administrativa, ibi n. 21. 186
3 Et admitti solent etiam presumptiones, ibi n. 21. 187
3 Probatio saltem semiplena requiritur ex si pro Re in iudicio manentibus, ibi n. 33. 187
6 Probatio per unum testem cum fama conqussatur per pleniorum probationem etiam de tempore criterion, in c. Quod nobis, n. 11. de Clandestina desponsat. 19
6 Contrarium, ibi n. 12. 19
6 Probationes se invicem non collidunt nisi sint oppositae, & incompatibiles, ibi n. 13. 29
6 Probationes si sint contrariae fortior prevalere debet, & minoro non facta habetur, ibi n. 14. 29
6 Probatio per duos testes de visu preterit contra probationem per unum testem de visu cum fama, ibi n. 16. 29
6 Probationi primae presumptivae standum est non est in preiudicium secundae probationis verae, ibi n. 18. 29
3 Probatio dubia, seu aequivoce non relevat probantem, in c. In presentia, n. 1. & 14. de probat. pag. 168
3 Probatio aequivoce quae dicitur, ibi n. 3. & 14. pag. 168
3 Probatio debet concludere per necesse, & non per possibile, ibi n. 15. 169
3 Probatio non concludens non valet, ibi n. 16. pag. 169
3 Probatio per verisimilitudines non sufficit ubi clara probatio requiritur, ibi n. 17. 169
3 Fallit in lex casibus, remissive, ibi n. 18. 169
4 Probationes plures in iudicio quali possessionis legitimis coniunguntur, in c. Eator, n. 42. Qui filii sint legitimi. 94
6 Et leviores sufficiunt, ibi n. 43. 94
6 Probationes contrariae invicem conqussantur, ibi n. 47. 95
6 Probatio plena non potest nisi per aliam plenam elidi, ibi n. 73. 95
6 Probatio per se veritatem vincit probationem, quae fit per falsitates, & coniecturas, in c. Pertuas, n. 10. Qui filii sint legitimi. 106
6 Probatio presumptiva contra instrumentum non admittitur, ibi n. 11. 106
3 Probatio plena per contrariam pleniorum conqussatur, in cap. Cum Ecclesia, num. 15. de caus. posses. & propt. 140
3 Probationem non excludit nisi publicitas attestatoribus, ibi n. 16. 140
3 Probationes ad veritatem subtrahens ostendit se iniquam litem fore, in cap. Perveat, il primo, nu. 14. de testib. cogen. 202
3 Et pro convicto haberi debet, ibi n. 15. 202
2 Sed contra, ibi n. 18. Distinguitur, n. 19. 202
6 Probatio unius modi agendi non facit fide in alio modo agendi, vel super alio articulo, in c. Qualiter, il secundo, n. 38. de Accusar. 185
1 Probationes plures imperfectae simul iunguntur ad faciendam plenam, & perfectam probationem, in c. Ne in iudicis, n. 103. de Constitut. 52
1 Probationes duae semiplenae faciunt unam plenam, ibi n. 104. 52
1 Probatio plena conficitur ex diversis probationibus imperfectis cum teadunt ad eundem finem, ibi n. 106. 53
1 Probatio plena coungit ex pluribus adminiculis quando unum alteri adminiculatur, ibi n. 107. 53
2 Probationes etiam certae, & liquidae per contrarias similes conqussantur, ibi n. 109. 60
1 Probatio plenior absorbet, & confundit minus plenam directae oppositam, ibi n. 81. & seq. pag. 87
1 Probationes in criminalibus debent esse luce clariores, ibi n. 104. 108
1 Probationes cum utrinque sunt aequales, quae libet minima praesumptio pro una parte facit eam prevalere, ibi n. 49. 124
3 Probatio per scripturam in quibus casibus requiratur, in c. Sicut, n. 4. de probat. 182
3 Probationum renouatio non praesumitur nisi probetur, ibi n. 14. 163
3 Probatio per quinque testes aequipollent probationi instrumentali, ibi n. 26. 184
1 Problemata quid sit, in c. Ne in iudicis, n. 41. de Constit. 59
1 Problemata quomodo intelligantur dubitationem habere, ibi n. 147. 60

2 Processiones, & preces publice Sede vacante a Capitulo indicantur bonum a Deo Pastorem valent imperare, in c. Cum in cunctis, n. 8. de elect. 36
Vide in ver. Regulares quoad Processiones.
2 Processus sine lite contestatione est iuris, in c. Olim, n. 10. de lit. cont. 104
2 Processus habitus per litteras subreptitias est ipso iure nullus, & potest de iure subreptione quando cumque revocari, in c. Ad audientiam, n. 22. de re script. 234
1 Processus in vim litterarum subreptitiarum ad lites valet parte non opposente, ibi n. 30. 234
1 Processus super executione litterarum ad beneficium habitus per iudicem principaliter deputatum super contentione beneficiaria valet si de subreptione non fuerit oppositum, ibidem num. 31. 235
1 Processus habitus coram executore litterarum beneficium subreptitiae impetratum valet, ibi n. 34. & seq. 235
Processus Inquisitionis.
Vide in ver. Inquisitionis.
6 Processus diversi quando diversis modis in diversis instantiis facti sunt, & nullus per se sufficit ad condemnationem an possit simul cumulari, in c. Qualiter, & quando, il secundo, n. 37. & seq. de Accusar. 215
6 Processus super dimissionibus super uno modo agendi si sit perfectus non impedit alium procedendi modum, ibi n. 39. 215
1 Processus Delegati, qui de sua commissione non docuit, est nullus, in c. Cum in iure, n. 50. de Offic. Deleg. 487
1 Procuratio post Concilium Tridentinum non debetur Episcopo visitanti Ecclesiam, & loca pia suae civitatis, in c. Quoniam, n. 27. de Constit. 180
1 Procuratio non debetur Visitatori, qui vadit pro causis expediendis, in c. Dilectus, il primo, n. 43. de re script. 251
1 Procuratio debetur Episcopo ab Ecclesia etiam Civitatis, si est ipsi numquam procuraverunt in c. Venerabili, n. 1. de Constit. 281
5 Episcopus de iure communi fundat intentionem super iure visitandi monasteria suae dioecesis, & exigendi ab illis procurationem, ibi n. 2. 281
5 Procuratio est visitationis annexa, ibi n. 5. & seq. & n. 17. fallit, n. 30. 281
5 Procuratio de iure communi debetur Episcopo etiam cum visitat Ecclesiam suae Civitatis, ibi n. 9. 281
5 Secus post Concilium Tridentinum, ibi n. 15. & n. 28. 281
5 In visitatione virtuali non suat Episcopo ministranda nisi pro tempore necessitate, ibi n. 14. pag. 282
5 Procuratio post Concilium Tridentinum non debetur Episcopo visitanti Ecclesiam Cathedrali, aut Clericam, seu loca pia Civitatis, ibi n. 11. & 13. 282
5 Procuratio ratione visitationis debita de iure communi a subdito non est preceptibilis, ibi n. 20. 282
2 Secus in procuratione ratione consuetudinis, pacti, vel privilegii, ibi n. 21. 282
5 Item secus in prescriptione, quae fit nomine altaris, ibi num. 22. 282
Item secus post Concilium Trid. n. 24. 282
5 Consuetudo locorum, vel provinciarum in quibus nihil solvitur Episcopo visitanti post Concilium Tridentinum est observanda, ibi n. 24. pag. 282
5 Et quid si consuetudo non sit generalis in loco, vel provincia sed una tantum, vel altera Ecclesia Episcopum non procuraverit, ibi n. 25. & seq. usque ad n. 29. 282
5 Consuetudo non solvendi procurationem Episcopo visitanti qualiter, & coram quo sit probanda, ibi n. 29. 283
5 Procuratio in tribus casibus hic expressis non est annexa visitationi, ibi n. 30. 283
5 Exempti a procuratione pecuniaria non videntur exempti a procuratione in vicinalibus, sed tantum ab indebita exactione, ibi n. 31. 283
5 Exemptio revocata a visitatione an censetur revocata exemptio a procuratione, ibi n. 32. pag. 283
5 Procuratio an debetur Episcopo visitanti Hospitalia pauperum infirmorum, ibi n. 34. & seq. usque in sup. 283
5 Pau pertas excusat a procuratione, ibi n. 35. 283
5 Visitatores quomodo se debeant gerere in vicinalibus accipiendis, ibi n. 36. 283
5 Procurandi sunt Praelati cum personaliter visitant, decessi per alium, in c. Procuratores, n. 1. & 6. de censib. 276
5 Legati, & Nunciu Papae pro his diebus tantum quibus motam trabunt procurari debent, ibi n. 2. 276
5 Procuratio ratione visitationis debetur etiam Archiepiscopis, & aliis inferioribus Praelatis, ibi n. 3. 276
1 Decla-

5 Declaratur, n. 4. 276
5 Procuratio non debet recipere beneficium, quoniam facit visitationis officium, ibi n. 6. 276
5 Visitationem non licet Episcopo alteri demandare, nisi licent legitime impediti, ibi n. 7. 277
5 Procuratio non debetur Episcopo per alium visitanti, sed ipsi visitanti, ibi n. 12. 277
5 Procuratioe an possit Episcopo per alium visitans recipere a volente, ibi n. 13. 277
5 Indultum recipiendi procurationem denegatur Episcopo qui morbo correptus inchoatam procurationem per alium abolvere intendebat, ibi n. 14. 277
5 Procuratio numerus commensurandus est numero dierum, in quibus manus visitationis impenditur, ibi n. 18. 277
5 Procuratio si ab una Ecclesia integre solvi non possit an liceat Episcopo plures Ecclesias conjugate ad unam procuracionem solvendam, ibi n. 19. 277
5 Procuratio ab Ecclesia pauperibus non est recipienda ex ipsi gratis offeratur, ibi n. 20. pag. 278
5 Procuratioe indebitae exigentes tenentur duplum restituere infra mensem si gravatae, ibi n. 22. 278
5 Munera etiam sponte oblata in visitatione recipientes maleficiose incurantur, a qua non liberantur nisi duplum restituant, ibi n. 24. pag. 278
Vide in ver. Visitatio quoad procuracionem.
5 Consuetudo locorum, vel provinciarum, in quibus nihil solvitur Episcopo visitanti post Concilium Tridentinum est observanda, in cap. Venerabili, num. 24. de cens. 282
5 Et quid si consuetudo sit generalis in loco, vel provincia, sed una tantum, vel altera Ecclesia Episcopum non procuraverit, ibi n. 25. & seq. usque ad n. 29. 282
5 Consuetudo non solvendi procuracionem Episcopo visitanti qualiter, & coram quo sit probanda, ibidem n. 29. 283
5 Procuratio non debetur propter privatum Oratorium, in c. Auctoritate, n. 1. de Constit. 285
5 Procuracionem non intelligitur remississe Episcopus remittens Ecclesiam servicia, quae sibi debebat pro annua pensione, & statuens ut aliud servitium non imponatur, in c. Venerabili, n. 2. de Constit. 281
5 Procuratio est visitationis annexa, ibi n. 5. 281
5 Procurator tenetur testificari tanquam Procurator percipit, non autem si tanquam quilibet in c. Postulanti, n. 16. de Concell. praeben. 249
5 Procurator fiscali si ita se habeat consuetudo assignari potest ex quibus condemnatione decima pars eius quantitates, in qua reus cum Camera se compoluerit, in c. Presbyteri, n. 25. de Penas. 97
5 Procurator si faciat aliquid ut nuncius, non valet quod agitur, in c. Cum dilectus, n. 4. de relig. domib. 216
5 Et factum a nuncio an possit validari ratificatione, ibi n. 5. 216
5 Procurator substantiam contractum in se, licet procuratio nomine, & domino cedere tenetur, ibi n. 9. 216
5 Procurator Curialis licet contestando in partibus coram loca Ordinatio censetur illius jurisdictionem propagare, & excludit principalem a beneficio Hugentiarum, in c. licet, n. 4. de foro compet. 81
2 Procurator ad eligendum nomine absentis etiam legitime impediti non potest esse qui non est de Capitulo, in c. Quia propter, n. 62. de elect. pag. 96
3 Procurator alium substituens non remanet amplius procurator, in c. Præsentata, n. 9. de testib. pag. 195
2 Procurator ad eligendum constituit debet a vocalibus absentibus cum generali mandato, in c. Quia propter, n. 5. de elect. pag. 98
Professio, Professus.
5 Professio regularis dicitur qua quis incorporatur alicui ex Religiosis approbatus etiam si sint in domo seculari, in c. Ex parte, n. 27. de convers. conjugat. 161
2 Professio appellacione venit etiam tacita, in c. Perlarum, n. 22. & seq. de ius que vi met caus. pag. 581
6 Professio irregularis quae dicitur, in c. In huiusmodi, n. 10. Qui Cler. vel vocat. 50
6 Ingessus in Monasterium an sit de substantia professionis, ibi n. 24. & seq. usque ad n. 42. pag. 51
6 Quid in professione tacita, ibi n. 30. 52
6 Et quid in professione expressa, ibi n. 31. 52
6 Professio non valet admittit elevationis bonorum quoad usum, vel administrationem, sed vitatur, ibi n. 22. 51
5 Professio facta sine suscepcione habitus Religionis va-

lida est, in c. Porrectum, num. 1. & 17. de Regula pag. 58
5 Professio est votum de praesenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ibi n. 6. 59
5 Et est solenne, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, ibi n. 7. pag. 59
5 Professionem non impedit infirmitas corporis, sed animi, ibi n. 9. 59
5 Professio quam vis in scriptis fieri debeat, tamen ad sui validitatem non exigit scripturam, ibi n. 10. 59
5 Professorem, an censetur emittere, qui iunctis manibus tradit se Abbati in Monachum, & fructum, ibi n. 40. & seq. usque ad n. 51. 61
5 Professio inducitur quando praecedit votum profectendi, & postea subsequitur aliquod signum denotans professionem, ibi n. 44. 63
5 Professio facta non servata forma praescripta in Regula, vel Constitutionibus Ordinum an valet, ibidem n. 45. 63
5 Paps potest infringere professionem ita ut obligationem non inducat, ibi n. 48. 64
5 Regula Monachorum poens certam formam circa professionis actum, non videtur ponere formam substantiam, ibi n. 46. 64
5 Nisi habeat decretum irritatis, ibi n. 47. 64
5 Vel statuat ut professio alter fieri non possit, ibidem n. 49. 64
5 Professio Regularis est quaedam mors quoad mundum, in c. Statimus, n. 24. de Regular. 107
5 Professionem nullatenus emittit aut nulliter parat, ibi n. 23. 108
5 Professionem qui facit, & habitum suscipit, licet nunquam steterit in claustris, ad obervantiam Regulam compellitur, in c. Sicut nobis, n. 1. de Regular. 78
5 Profiteri quis potest etiam in lecto, & in domo propria, ibi n. 3. 78
4 Professio in genere generalissimo sublati a Concilio Tridentino adeo ut nec in foro conscientiae inducitur sit aliqua obligatio, in c. Quia impeditibus, n. 22. de testam. 316
4 Professio nulla a nulli producti iuris effectus, ibi n. 26. 216
4 Declaratur, ibi n. 35. 316
5 Professio emissa in manibus Truffatorum an aliquam, & qualem inducat obligationem, in c. Coniuncti, n. 49. de Regular. 98
5 Professio quid sit, & quocumque, in c. Vidua, n. 25. de Regular. 22
4 Professiones eorum, qui recipiuntur in Monasterio ultra quam sustentari possint, an valeant, in c. Non amplius, n. 26. usque ad n. 32. de institut. pag. 216
4 Quid in professione Monialium, ibi n. 27. & 31. 216
4 Et quid in professione Monachorum, ibi n. 28. 217
4 Et quid post Concil. Trid. ibi n. 29. 217
5 Professio facta in manibus Delegati excedentis limites suae facultatis non valet, in c. Presbyterum, n. 43. de penit. & remiss. 108
7 Declaratur, ibi n. 93. & seq. usque ad n. 101. pag. 108
7 Professioe substantia consistit in tribus vobis solemnibus, ibi n. 69. & 73. 110
7 Professio in dubio valida est iudicanda, ibi n. 102. 114
7 Non professi in Collegiata Regulari existentes coguntur aut profiteri, aut beneficium dimittere, in c. Cum in magistrum, n. 33. & 37. de elect. 111
5 Professus in una Religione censetur professus in omnibus quoad substantia Regulae, in c. Ad Apostolicatum, n. 42. de Regular. 74
4 Professus in genere generalissimo qui dicatur, cui acquiritur, & cui subiciatur, in c. Quia impeditibus, n. 19. & 21. de testam. 315
4 Professus in genere subalterno qui sint, & cui acquiritur, ibi n. 20. 316
4 Et quid de professis in individuo, ibi n. 21. pag. 316
5 Bona professi in genere generalissimo sunt Religiosis in genere arbitrio Episcopi distribuenda, in c. Coniuncti, n. 28. de Regular. 94
5 Professus in Religione a Sede Apostolica non approbata, quam putabant approbatam, sint obligati ad Religionem in genere, ibi n. 44. pag. 97
5 Professus in Religione quam credebatur approbatam, peccat matrimonium contrahendo, ibi n. 48. & 51. 48
7 Professus sunt censendi in Ordine Minorum ducentes originem a Iudeis, & Saracenis, non obstante statuto & postulatione eius facta, quod coram professo foret nulla, in c. Qui Presbyterum, n. 121. de penit. & remiss. 115
7 Constitutio dispensans aliquos non est admittenda ad profes-

professionem, nisi prius facta inquisitione de eorum qualitatibus inducat formam, in c. Qui Presbyterium, n. 16. de pœni. & remiss. pag. 107

Professio emissa sub conditione, ut si professus unquam repertus fuerit fregisse vota castitatis, paupertatis, vel obedientie ejus possit a Religione, au sit valida, in c. Cum in Ecclesiis, n. 5. & seqq. ulque in finem de Major. & obediens. pag. 300

Professio non vitiat conditione solutiva, sed vitiat, ibi n. 11. & seqq. 301

Professio est votum solemne de presenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ibi n. 13. 301

Professio dispar esse non debet in uno, & eod officio, in c. Quia nonnullis, n. 8. de Magistris. 204

Professio per simulationem emissa obligat ad perseverandum in Religione, & ad Regulam observandam, ibid. n. 47. 14

Professio emissa ante annum probationis expletum ex Concilio Tridentino est nulla, nullamque inducit obligationem, ibi n. 2. 73

Professio emissa infra annum probationis in Ordinibus Mendicantium & parat obligationem ad Religionem, in c. Consilium, n. 24. de Regular. 73

Professio emissa ante annum probationis in articulo mortis constituta ante annum probationis clausum ex Indulto Pii V. prodest quoad spiritualia tantum, non autem quoad temporalia, in c. Sicut nobis, n. 33. de Regular. 21

Professio emissa ante annum probationis clausum, & ad facultatem rediens recuperat bona donata quasi causa non sequatur, in c. Statutum, n. 27. de Regular. 103

Professio expressa de jure communi fieri poterat in ipsomet ingressu etiam non data perseverantia tridui, ibi n. 16. 12

Professio facta ante annum probationis nullamque inducit obligationem, ibi n. 2. 73

Professio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad Religionem in genere, ibi n. 34. 33

Professio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad Religionem in genere, ibi n. 34. 33

Professio facta ante annum probationis nullamque inducit obligationem, ibi n. 2. 73

Professio facta ante annum probationis nullamque inducit obligationem, ibi n. 2. 73

Professio facta ante annum probationis nullamque inducit obligationem, ibi n. 2. 73

Professio facta ante annum probationis nullamque inducit obligationem, ibi n. 2. 73

Professio quid operetur.

Professio Regularis cur magis solvat jus patris potestatis, quam sacer Ordo, in c. Indecorum, n. 58. de arat. & qualitat. 237

Professio emissa uxore contradicente ea mortua validatur vi per momentum temporis iterum in Monasterio, licet illius mortem ignoraverit, in c. Significatum, n. 46. de Regular. 48

Professio quoad aetatem.

Professio post Concilium Tridentinum facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio quoad aetatem.

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio quoad aetatem.

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

Professio facta ante annum decimum sextum completum, ut ante annum probationis annum non valet, in c. Ad nostram, n. 4. de Regular. 30

5 Professio irrita ex defectu recipientis an obliget Religio- ni in genere, in c. Consultu, n. 51 & 52. de Regular. q8

6 Monasterio vacante an Conventus possit Monachos recipere, in c. His quae, n. 43. de Major. & obedien. 107

2 Professio emissa sub conditione, ut si professus unquam repetens fuerit illegi vota Calistiana, pauperatus, vel Obedientiae, etiam postea Religioe an sit valida in c. Cum in Ecclesia, n. 5. & seq. usque in finem, de Major. & obedien. pag. 500

2 Professioe non vitiat conditio resolutive, sed vitiat, ibi n. 11. & seqq. 501

6 Professio per simulationem emissa licet sit nulla quoad Deum ex defectu consensu, tamen obligat Religioni in foro externo, in c. Consultu, n. 18. Qui Cler. vel vot. 44

Vide in ver. Monachor. Creatio.

Professio in Conventu non designato.

1 Professio in conventu non designato ad recipiendos Novitios nec exprimit, nec tacite fieri potest, in cap. Petitarum, n. 21. de iis quae vi met. cau. 181

6 Ad validitatem professionis an ex Decretis Clementis VIII. requiratur utramque ad habitum, cum perseverantia annali, quam professio ipsa facit Conventum designatum, in c. Inmanente, n. 42. & seq. usque in finem, Qui Cler. vel vota. 53

6 Professio est nulla si Novitius annum probationis fecerit extra locum designatum, licet receptus fuerit, & professionem emiserit in loco designato, ibi n. 45. 56

6 Professio quis qui facta annuum probationis in Conventu non designato ad recipiendos Novitios an sit nulla si extra Conventum non designatum emissa fuerit, ibid. n. 50. 57

6 Quid si Novitius fuerit receptus ad professionem in Conventu non designato sine missione, & ad literas testimonialibus Conventus designati, ibi n. 51. 57

6 Et quid si praevia admissione, & literis huiusmodi, ibi n. 52. 57

2 Professio in Conventu non designato ad recipiendos Novitios contra formam decretorum Clementis VIII. an possit liberè ad seculum redire tam intra, quam post quinque annuum a Concilio Tridentino praefixum, in c. 19. sess. 24. de Regular. in c. Petitarum, n. 20. & seq. usque in finem, de iis quae vi met. cau. 51

2 Professio in locis non designatis ad recipiendos Novitios an sit obligati ad religionem in genere, ibi n. 27. & 28. 52

2 Professio in Conventibus non designatis ad recipiendos Novitios an teneatur deducere causas nullitatis professionis infra quinque annuum, & coram Superioribus Regulari, & Ordinario, ibi n. 35. & 37. 52

2 Literae Urbani VIII. de admittendis professis in locis non designatis ad novam professionem qualiter intelligendae, ibi n. 56. 57

Professio infra quinque annuum.

2 Professioe tacitam Concilium Tridentinum per praefixionem quinque annuum non inducit sed audientiam denegat, in cap. Petitarum, num. 43. de iis quae vi met. cau. 185

5 Professio tacita oblat tam subditio dilectum petenti, quam Superiori expellere volenti, in c. Nullus n. 35. de Regular. 6

7 Professio in Religione Hierosolymitana an potest declarari nulla a magno Magistro, nisi adhibito Ordinario, in c. Qui Presbyterum, num. 101. de poenit. & remiss. 114

2 Episcopus, aut Capita Ordinum non possunt restituere Regulari ad versus lapsum quinque annuum, in cap. Petitarum, n. 21. de iis quae vi met. cau. pag. 180

2 Professus nulliteran possit in foro conscientiae ad Monasterio extra non servata forma Concilio Tridentino praefixa, in c. Petitarum, n. 19. de iis quae vi met. cau. 180

2 Professio per vim, & metum elapso quinque annuo die professionis etiam si praesentant vim, & metum semper valida, non sunt audiendi, nisi infra quinque annuum reclamaverit, ibi n. 40. pag. 184

2 Vit professus in Monasterio Conventum est illico ejiciendus non obstante lapso quinque annuo, ibi n. 41. 184

6 Professioe nulliteran licet proveniat ex perpetuo impedimento, tamen elapso quinque annuo allegari non potest, in c. Consultu, n. 21. & 22. Qui Cler. vel vota. 44

6 Professus nulliter, qui elapso quinque annuo, isomè ad seculum profectus, & uxorem duxit, et tunc in foro conscientiae, licet possit puniri ab Ecclesia, ibi n. 13. 44

6 Declaratur, ibi n. 27. & 29. 44

6 Professio quilibet elapso quinque annuo in foro fore praesumitur valida, & contrarium de jure probari non potest, ibi n. 31. 46

Vide in ver. Professio in Conventu non designato. Professio per vim, & metum.

Professio tacita.

6 Professio ante annos discretionis nulla an, & quando post aetatem legitimam censetur tacite ratificata, in c. Tux litterae, n. 76. de Cler. per salt. promot. 348

2 Professio appellatioe venit etiam tacita, in c. Petitarum, n. 21. & seq. de iis quae vi met. cau. 181

2 Professioe expellam qui non potest emittere, nec potest tacitam, ibi n. 27. 181

2 Professio expressa an sit majoris virtutis quam tacita, ibi n. 24. 181

2 Professio etiam tacita sublata est a Tridentino Concilio, c. 13. sess. 25. de Regular. ibi n. 25. pag. 181

2 Professioe tacitam Concilium Tridentinum per praefixionem quinque annuum non inducit, sed audientiam denegat, ibi n. 45. 185

2 Professio tacita an sit a Concilio sublata, & quando incipiat, & finiat, ibi n. 46. 185

2 Professioe tacitam inducit tonsura magna in Novitio, in c. Cum inter vos, 14. de sent. & rejudicat. 238

2 Professio tacita non inducit per susceptionem piumae tonsurae, vel minorum Ordinum, ibi n. 15. 248

2 Professio tacita per susceptionem habitus professorum hodie non inducit nisi post annum aetatis decimum sextum, & expleto anno probationis, in Cum Virum, n. 2. de Regular. 51

2 Professio tacita post Concilium Tridentinum non inducit per susceptionem habitus professorum, non praecedente probatione etiam data postevantia tridui, & in hoc conigitur Decretis prima de Regular. in cap. Ad nostram, n. 6. de Regular. 10

2 Professioe tacitam post annum decimum sextum aetatis, & expleto annuum probationis Concilium Tridentinum non sustulit, ibi n. 3. pag. 30

2 Professio emissa ante annum decimum sextum censetur tacite ratificata ex perseverantia annali cum habitus delatione post aetatem legitimam, in c. Ex parte, n. 5. de Regular. 101

2 Non obstante ignorantia nullitatis professionis five ignorantia sit facti, five juris, ibi n. 6. 101

2 Ignorantia juris nullitatis professionis expressa an possit multari, mulctari, & minoribus, quomodo censentur tacite professi ex perseverantia annali in Religione, ibi n. 8. 101

2 Ignorantia facti ex quo oitur nullitas professionis expressa non impedit quo minus inducatur tacita Professio ex perseverantia annali cum delatione habitus indistincti, ibi n. 14. 102

2 Reclamatio qualis requiratur ad impediendam tacitam professionem, ibi n. 15. 102

2 Reclamatio formalis requiritur ad impediendam tacitam professionem, quae oitur ex delatione annali habitus indistincti, ibi n. 17. 102

2 Professioe tacitam non impediunt verba ex passione animi prolata, ibi n. 19. 103

2 Professio tacita inducitur per delationem annalem habitus indistincti, licet praecedente expressa irrita ab eo quod probetur scientia nullitatis professionis expressae, in c. Significatum, n. 3. de Regular. 42

2 Ignorantia nullitatis professionis expressae an tacitam professionem excludat, ibi n. 41. 42

2 Professio tacita necessario requirit consensum profitentis, ibi n. 5. & n. 19. 42

2 Professio expressa emissa ab eo, qui falso opinabatur se esse professum, an valeat, ibi n. 8. & n. 42. 43

2 Praesumptio tacite professionis per delationem habitus annalem non admittit probationem in contrarium, ibi n. 17. & 40. 43

2 Professio tacita non requirit consensum expressum, sed sufficit taciti, & praesumptus, ibi n. 19. pag. 44

2 Praesumptio taciti consensus ex delatione habitus habet locum etiam cum praecedat expressa professio irrita, ibi n. 20. 44

2 Praesumptio tacite professionis inducitur ex delatione habitus

habitus annali est juris, & de jure, nec admittit probationem in contrarium, nisi per professionem praecedentem, ibi n. 39. 46

6 Professio tacita non inducitur ex susceptione, vel gestatione habitus Regularis, nisi intra Monasterium, & Congregationem Monachorum, in c. Inmanente, n. 30. Qui Cler. vel vota. 53

3 Professio tacita per susceptionem habitus professorum infra annum probationis hodie non inducitur etiam in Ordinibus non Mendicantium, in c. Parochum, n. 15. de Regular. 60

5 Professio tacita quae de jure communi inducebatur ex susceptione habitus professorum, vel alias infra annum probationis sublata est a Concilio Tridentino, in cap. Statuimus, n. 21. & 26. de Regular. 107

5 Tonsura arguit professionem si per eam professi a Novitio distinguantur, in c. Nullus, n. 1. de Regular. 2

5 Professio tacita ex gestatione annali habitus indistincti, vel indistincti non inducitur nisi elapso anno post aetatem praefixam ad emittendam professionem expressam, ibi n. 7. & seq. pag. 3

5 Professio tacita quando non inducitur nisi post annum aetatis decimum sextum, vel viginti unum, ibi n. 9. 4

5 Professio tacita quae inducitur ex susceptione habitus professorum, & c. de jure communi requirit aetatem pubertatis, & ex Concilio Tridentino annum decimum sextum completum, ibi n. 10. & seq. 4

5 Professio tacita non est excluda a decretis Concilii Tridentini servato tempore quod Concilium requirit, ibi n. 11. 4

5 Professio tacita oblat tam subditio dilectum petenti, quam Superiori expellere volenti, ibi n. 35. 6

5 Professio tacita an inducatur ex eo quod quis suscipit manus Abbatis, vel Abbatissae, in c. Quia ingredientibus, n. 2. de testam. 316

4 Praeclatio per cedens impedit ne inducatur professio tacita per gestationem annalem habitus indistincti, ibi n. 47. Vel per receptionem habitus professorum, ibidem n. 49. 319

4 Sed non impedit quia inducatur ex susceptione Abbatissae, ibi n. 48. & 50. 319

5 Professio tacita obligans ad Religionem in genere dirimit matrimonium tam prius contractum, & non consummatum, quam post contractum, & consummatum, in c. Constat, n. 26. & h. de Regularib. 94

5 Professio tacita inducitur praesumptione juris, & de jure per assumptionem habitus professionis, & exercitium actus professionum, in Vidua, n. 10. de Regular. 21

5 Professio tacita quomodo indicatur, ibi n. 25. 22

5 Professioe tacita an inducatur ex eo quod quis voluit ab otere vitam matri, ibi n. 16. 22

5 Professio tacita inducitur ex eo quod Novitius interfuit electionibus una cum Capitulacionibus, ibi n. 21. 23

5 Item ex susceptione manus Abbatis, vel Abbatissae, ibi n. 24. 23

5 Item ex susceptione tonsurae Monachalis, ibi n. 25. 23

5 Item ex susceptione sacrorum Ordinum ad titulum Religionis, ibi n. 26. 23

5 Professio tacita ut inducatur per exercitium actus professorum, quae conditiones requirantur, ibi n. 27. & seqq. usque in finem. 23

5 Professio tacita an requiratur animum positivum profitentis, ibi n. 30. 24

5 Professio tacita non inducitur nisi scientibus, & consentientibus, quorum interest Religioni incorporatae, ibi n. 31. 24

5 Professio tacita an, & quando sit exclusa decretis Concilii Tridentini, ibi n. 39. 25

7 Professioe tacite obstant impedimenta omnia, quae obstant professioni expressae, in c. Qui Presbyterum, n. 32. de poenit. & remiss. 100

6 Professio in Conventibus non designatis ad recipiendos Novitios nec potest exprimiti, nec tacite unquam induci, in c. Consultu, n. 21. & 22. Qui Cleric. vel vota. 44

6 Professio emissa contra formam Decretorum Clementis VIII. in foro conscientiae est nulla, licet post lapsum quinque annuum ab Ecclesia habeatur pro valida, ibi n. 31. 45

7 Professio tacita requirit consensum tum Religionis, tum profitentis, ibi n. 53. 100

7 Professio tacita locum habet juxta juris dispositionem etiam in Militibus Hierosolymitanis extra Conventum de gentibus, ibi n. 103. 114

7 Professio tacita inducitur per susceptionem habitus profes-

essorum parenter distincti ab habitu Novitiorum, etiam sine actibus, qui a solis professis fieri solent, ibidem numero 105. 114

7 Professio tacita juxta juris dispositionem inducitur etiam in milite, qui ignoravit suam professionem expressam fuisse irritam, ibi n. 107. pag. 114

7 Inducitur per actus solis professis convenientes, ibi n. 108. & seqq. 114

7 Professio tacita inducitur non potest nisi prius annus probationis fuerit completus, ibi n. 111. pag. 115

5 Tridui perseverantia ad professionem tacitam non requiritur quando ingressus praeter susceptionem habitus professorum legitime sit etiam actibus qui a solis professis fieri consueverunt, in c. Ad nostram, n. 2. de Regular. 30

5 Professus tacite censetur qui in legitima aetate Monasterio ultra annum gestat habitum indistinctum, etiam si postea triduo non perseveret, ibi n. 7. 30

5 Professus tacite censetur praedimprope iuris, & de jure qui ultra annum portat habitum Monachalem in Monasterio ubi sunt habitus indistincti, in c. Ex parte, n. 2. & 5. de Regular. 150

5 Habitu Novitiorum distinctum ab habitu professorum quocumque tempore quis gesserit nunquam dicitur tacite professus, ibi n. 7. pag. 100

5 Habitu Regularis quocumque tempore quis gesserit nunquam dicitur tacite professus, ibi n. 7. pag. 100

5 Professus tacite an censetur qui ante annum decimum quartum professionem emittit in Religione Hierosolymitana, & postea in ea stetit per plures annos in ignorantia de jure professionem fuisse nullam, ibi n. 4. & seq. usque in finem. 100

5 Professus nulliter quo tempore debeat reclamare ad hoc ut non censatur tacite professus, ibi n. 16. 102

6 Professus tacite an censetur qui ante annum decimum sextum ignorans defectum aetatis exprellam professionem emittit, & postea credens suam professionem validam in Monasterio per plures annos in habitu regulari absolute reclamazione perseveravit, in c. Significatum, n. 1. seq. usque in finem, de Regular. 41

5 Professus nulliter an praesumat perseverantia fuisse in Religione si nulliteran se vitet, ibi n. 31. 45

4 Professus tacite censetur qui cum debitis praesuppositis ingentit actibus professorum, in c. Quia ingredientibus, n. 10. de testam. 317

4 Professus tacite sicut habet actionem ut recipiatur a Conventu cogi potest ut expresse profiteatur, ibidem num. 22. 317

4 Non professus Abbatiam suscipiens quibus casibus intelligi possit tacite profectus, ibi n. 38. & seq. usque in finem. 318

4 Abbatiam recipiens ante susceptum habitum, vel ante annum probationis elapsum non fit tacite professus, & in hoc conigitur Decretis, ibi n. 39. 318

4 Professus tacite iterum fieri non potest qui semel tacite fuit professus, ibi n. 40. 318

5 Professus contra formam decretorum Clementis VIII. in Conventibus ad recipiendos Novitios non designatis, auralibus nulliter ex perpetuo impedimento, an teneatur in foro conscientiae elapso quinque annuo a professionem in Religione perseverare, in c. Si quis, n. 20. & seq. usque in finem, de regular. 10

5 Professus tacite an censetur immiscens se actibus professorum, in c. Vidua, n. 12. & seq. usque ad n. 27. de Regular. 22

5 Ignorans actum ad professos tantum pertinet per illum exercitium non praesumitur tacite profectus, ibidem num. 20. 24

5 Novitii qui habitum Religionis S. Basilii de manu Commendatarum non expresse professi voluerunt censentur tacite professi, in cap. Ad Apostolicam, numero 17. de Regular. 72

5 Monasterium ingrediens sine protestatione, & disponens de bonis suis censetur absolute voluisse vitam mutare, & exire non potest, in cap. Statuimus, num. 25. de Regular. 107

5 Secus post Concilium Tridentinum, ibidem num. 26. pag. 107

5 Professio tacita inquam inducitur per delationem habitus Novitiorum distincti ab habitu professorum distinctioe patentis, in c. Conjugatus, nu. 3. de Convent. Conjugat. 148

5 Professio tacita de jure communi non inducitur quoad impubes per annalem habitus dilationem, si habitus sit distinctus distinctione latentis, sicut quoad puberes, ibi n. 6. 149

5 Idem si habitus sit indistinctus, ibi n. 7. pag. 149

Professio per vim, & metum.
 1 Professio metu mortis emissa non obligat nisi sponte ratificetur, in c. Pelatum, n. 1. & seq. de his que vi met. causi. 578
 2 Professio metu mortis emissa non est nulla nisi fuerit in casibus in ordine ad professionem extorquentibus, ibid. num. 5.
 3 Professio exprella non inficitur ex metu nisi cadente in constantem vitium, ibid. n. 14. 580
 4 Professio metu tacitam impedit qualicumque metus, aut alia presumptio, vel protestatio super hoc habita, ibid. n. 15. 580
 5 Et qui in metu recitavit, ibid. n. 16. 580
 6 Professio non est limitata ex eo quod facta fuerit à puella ante explorationem voluntatis, in c. Cum accessissent, n. 31 de Constat. 147
Vide in vet. Professio quoad consensum, &c.
Professio in quinquennium.
 5 Metus mortis ita demum inficit professionem si in ordine ad illam in casibus fuerit, in cap. Si quis, num. 81. de Regular. 19
 6 Professio emissa ob timorem ultimi supplicii præscientia scelerum, est valida, ibid. n. 82. pag. 20
 7 Professio emissa per metum est ipso iure nulla, nec est opus ut recitetur ad quosdam met. causi. in c. Nullus, n. 22. de Regular. 5
 8 Professus metu mortis an statim cessante metu censetur professionem ratificasse in cap. Pelatum, n. 12. de his que vi met. causi. 179
 9 Professus per vim, & metum clapo quinquennio die professiois etiam præcedat vim, & metum semper durasse, non sicut audiendi, nisi infra quinquennium reclamaverit, ibidem n. 40. pag. 182
 10 Professus contra formam decretorum Clem VIII in Conventum non designato ad recipiendos Novitios, qui post quinquennium dimisit habitum, & uxorem duxit, cogendus est in foro externo ad Monasterium redire, in c. Conventus, n. 30. Qui Clerici vel veni. 46
Vide in vet. Novitii in Conventu designati.
 2 Proximi verba causam finalem important, in c. Aurea, num. 11. de temporib. ordinat. 189
 3 Proximi ratio præsumitur finalis, & regulat totam dispositionem, tam que extendit etiam ad casus non comprehensos, in c. Ex tenore n. 16. de tempor. ordinat. 183
 4 Proximum denotat causam finalem & regulat dispositionem, in c. Quia propter, n. 5. de elect. pag. 91
 5 Prohibitio legis concensus principaliter favore ejus, cui fit, habet vim exhortationis, in c. Cum accessissent, n. 24. & 28. de Constat. 147
 6 Prohibitio iuris naturæ rerum non mutat, in c. Cum pridem, n. 5. de Pañ. 542
 7 Contrarium, ibidem num. 27. 542
 8 Prohibitio iuris non mutat res secundum naturam, sed secundum rationem, ibid. num. 25. 544
 9 Prohibitio aliquo prohibet omne per quod pervenitur ad illud, in c. Offici, n. 35. de penit. & remiss. 122
 10 Prohibitum simpliciter an sit etiam prohibitum alterative, in c. Inter ceteras, n. 6. & 9. de Recept. 197
 11 Prohibitio nonnunquam fit generaliter ad cautelam eorum que possunt contingere, in c. Responso, n. 80. de fest. excom. 193
 12 Penitus prohibere quid importet, ibid. n. 94. & 105. 194
 13 Prohibitio legis non est inutilis licet gesta Contra prohibitionem sint valida, ibid. n. 114. 197
 14 Cum aliquod prohibetur censetur prohibitum omne id per quod pervenitur ad illud, in cap. illa, num. 37. Ne Sed. vacan. 277
 15 Et in cap. Reclentes, num. 37. de Statu Monach. pag. 181
 16 Prohibitum censetur quod non apparet consensus in his, que generaliter sunt prohibita, in c. Illa, n. 6. Ne Sed. vacante. 277
 17 In aliis procedit contraria regula, ibid. n. 7. pag. 219
 18 Prohibitio consequenti censetur etiam prohibitum omne necessarium antecedens, ibid. n. 38. 267
 19 Quod procedit quando consequens est destructum, aut perpetuo prohibetur, ibid. 39. pag. 267
 20 Prohibitio Divinorum est suspensiva, in c. Aculatum, n. 5. de Simonia. 148
 21 Prohibitio generalis non excludit casum alias iudicium, in cap. Nihil, n. 22. de elect. 107
 22 Prohibens aliquid per locum insolitum non tenetur clamare, in c. Ad audentiam, n. 22. de Homicidio. 263
 23 Clamantes submissa voce, vel post calum contingentem non tenentur clamare, ibid. n. 23. 263
 24 Proter ex presbytero est adeo factis Canonibus exorta, ut nec manus recedat, in c. Ignatus, n. 4. de probat. 182

4 Promittentes aliquid donare, illud tanquam debitum adimplere tenentur, in c. Prudentes, n. 2. de Donat. 301
 5 Promotio fit de minori ad majus, in cap. Non finit, 601
 6 Promotio non fit nisi de minoribus ad majus in cap. Quantum, n. 9. de Constat. 261
 7 Promovendus de iure communi prius examinandus est quoad doctrinam, deinde quoad alias qualitates, in cap. Ham te, n. 33 & num. 49. de ar. & qualitat. 242
 8 Promovendus facilius repellitur, quam deiciatur promotus, in c. Henricus, n. 25. de Cler. pugnans, in duella, & in c. Ex tenore, n. 20. de tempo. ordinat. 184
 9 In promovendis ad factos Ordines, dignitates, & officia Ecclesiastica requiritur ætatis maturitas, morum gravitas, & litterarum scientia, in c. Cum in cunctis, n. 6. de elect. 16
 10 Promotum qui potest deicere, multo magis potest impedire promovendum, in cap. Aurea, n. 9. de tempo. ordinat. 183
 11 Promovendi ad Cathedralis, & alias maiores Ecclesias etiam indigunt litterarum subiectione examini, in c. Nisi cum pridem, n. 62. de reconv. pag. 158
 12 Promovendi ad Cathedralis in partibus in fidelium an, & quando subiciantur examini, ibid. n. 64. Et instructio de qualitatibus promovendi extra curiam ætatis sit fundenda, ibid. n. 65. 178
 13 Inquisitio de scientia promovendi extra Curiam quomodo formari debeat, n. 68. 159
 14 Promotus pæpæmiam ipbis ignorantibus commissam de iure juris tenetur Ecclesia dimittere, in c. Nobis, n. 37. & 38. de Simon. 155
 15 Sed post dissolutionem ex misericordia toleratur, ibid. n. 38. & 40. pag. 155
Promotus an dicatur ante consecrationem.
 1 Promotus in Curia ad Episcopatum tenetur visitare Cardinales prælates, in cap. Eam te, num. 18. de Recept. 204
 2 Filius habens patrem divitem potest promoveri ad sacros Ordines absque patrimonio, in c. Quomiam, n. 30. de Magistr. 202
 3 Contrarium, ibid. n. 11. 202
 4 Promovendus facilius repellitur, quam deiciatur promotus, in cap. Henricus, num. 25. de Cleric. pugnans in duell. 277
 5 Propheta ut est simpliciter litera in Ecclesia non habet ordinem ad se ordinatum, sed ut est lecta cum explanatione, in cap. Cum contugat, num. 14. de ar. & qualitat. 218
 6 Contrarium ibid. n. 121. 258
 7 Non propheticus spiritus aliquid futura prædicat, sed conjecturæ mentis humanæ, que aliquando ad verum pervenit, aliquando fallitur in cap. Damnamus, n. 12. de summe T. in c. Fide Cathol. pag. 14
 8 Proverbia non valent in his que pendunt consecrative ex dispositione juris, ibid. num. 17. 102
 9 Proletatio factus elidit per subsequentes actus contrarios, ibid. n. 10. 103
 10 Proletatio præcedens ita demum impedit validitatem matrimonii subsequentis, si fiat immediatè ante matrimonium, scilicet ex intervallo, ibid. num. 21. 103
 11 Et quid in professione, n. 22. 103
 12 Proletatio an impedit validitatem matrimonii tam carnalis, quam spiritualis si pars proletationis non consentiat, ibid. n. 23. & seq. usque in finem. 103
 13 Proletatio in his, que pendunt à potestate proletantis valet, & actum vincit, ibid. 109
 14 Secus in his que pendunt à consensu duorum, quia proletatio non valet absque consensu alterius partis, ibid. num. 24. 103
 15 Proletatio in matrimonio tam carnali quam spirituali an requiritur consensus expellens alterius partis, ibid. de 25. 103
 16 Proletatio declarat animum proletantis in facto multipliciter intelligibilis, in c. Consulti, au. 11. de Regul. 91
 17 Proletatio non proficit nisi sit contemporanea actus genitali, ibid. num. 11. 91
 18 Proletatio contra substantiam rei super qua interponitur, non relevat in c. Cum M. n. 18. de Constat. 152
 19 Proletatio contraria facto regulariter non prodest, ibid. num. 19. 153
 20 Declaratur, num. 21. 213
 21 Proletationis materia quam sit profunda, & periculosa, ibid. num. 20. 153
 22 Proletatio contraria consecratis facti, seu dependentibus a facto an, & quando valet, ibid. n. 21. 153

5 Proponeus simpliciter Religionem ingredi, licet non ingrediatur, non est reus voti, in c. Litterarum, num. 161 de Voto. 161
 6 Ex sola conceptione boni explicandi non obligatur quis ad bonum conceptum exequendum, ib. n. 2. 161
 7 Propositionum in fide peccantium tres sunt gradus, in c. Firmiter, n. 52. de Summa T. in c. Fide Catholice. 11
 8 Propositiones multæ ab inquisitoribus hæreticæ pravitatis censura tementatis notantur in articulis non distinctis, si ratione, & authoritate sint delicta, ib. n. 54. 12
 9 Propositiones duæ contradictoriæ possunt esse probabiles, in c. Ne innotuit, num. 122. & 131. de Constat. 56
 10 Probationem judicare probabilem, & judicare propositionem probabiliter esse veram multum differunt, & in quibus, ibid. n. 130 & n. 139. 57
 11 Probabile est hoc esse verum vel licitum, & probabile est hoc esse falsum, vel illicitum non sunt contradictoria, ibid. num. 121. 57
 12 Propositiones contra dicitur non possunt unquam verificari etiam respectu eorum causarum, ibid. num. 133. & num. 134. 57
 13 Contradictoria simul esse vera, non potest esse in mente hominis etiam si vocetur profatur, ibid. num. 134. 58
 14 Contradictoria duo iudicari non possunt simul probabiliter esse vera, etiam ex diversis principis, & refertur contraria opinio, ibid. n. 135. pag. 58
 15 Alienus duo tonantur opinari simul esse non possunt in eodem intellectu, unus scilicet ex principis intrinsecis rationum, & alius ex principio extrinsecis autoritatum, ibid. n. 135. & 136. 58
Propositiones plures non toleranda.
Vide in vet. Opinio probabilis.
 1 Propositiones lex a Congregatione S. Officii qualificata, ibid. numero 339. & 340. vers. His demum adjectis. 98
 2 Proponeus non jejunare, vel Missam non audire peccat mortaliter, licet non peccet in c. Dolentes, n. 67. de celebr. Missar. 311
 3 Proprium est duplicis generis, in c. Monacho, n. 6. de Statu Monach. 164
Prorogatio Jurisdictionis.
Vide in vet. Jurisdictio prorogativa.
 4 Propter unde dicitur, in c. Cum secundum, num. 17. de preben. 110
 5 Proreus legitima, & iusta tantum præservata est a Concilio Tridentino non autem quæ de facto assumitur, in c. De Xenodochiis, num. 24. de relig. domib. 203
 6 Proreus durare metu mortis, & quando fit faciendum coram probis viris, in cap. Prælatum, num. 10. de his que vi met. causi. 579
 7 Proreus debet esse vestita iusto timore, ib. n. 15. 580
 8 Proreus formalis requiritur ad impediendum tacitam professionem, que oritur ex delatione annuali habitus indistincti, in c. Ex parte, num. 17. de regular. 102
 9 Proreus non valet in his que pendunt consecrative ex dispositione juris, ibid. num. 17. 102
 10 Proreus factus elidit per subsequentes actus contrarios, ibid. n. 10. 103
 11 Proreus præcedens ita demum impedit validitatem matrimonii subsequentis, si fiat immediatè ante matrimonium, scilicet ex intervallo, ibid. num. 21. 103
 12 Et quid in professione, n. 22. 103
 13 Proreus an impedit validitatem matrimonii tam carnalis, quam spiritualis si pars proreus non consentiat, ibid. n. 23. & seq. usque in finem. 103
 14 Proreus in his, que pendunt à potestate proreus valet, & actum vincit, ibid. 109
 15 Secus in his que pendunt à consensu duorum, quia proreus non valet absque consensu alterius partis, ibid. num. 24. 103
 16 Proreus in matrimonio tam carnali quam spirituali an requiritur consensus expellens alterius partis, ibid. de 25. 103
 17 Proreus declarat animum proreus in facto multipliciter intelligibilis, in c. Consulti, au. 11. de Regul. 91
 18 Proreus non proficit nisi sit contemporanea actus genitali, ibid. num. 11. 91
 19 Proreus contra substantiam rei super qua interponitur, non relevat in c. Cum M. n. 18. de Constat. 152
 20 Proreus contraria facto regulariter non prodest, ibid. num. 19. 153
 21 Declaratur, num. 21. 213
 22 Proreus materia quam sit profunda, & periculosa, ibid. num. 20. 153
 23 Proreus contraria consecratis facti, seu dependentibus a facto an, & quando valet, ibid. n. 21. 153

1 Et quid si sit contraria facto, ibid. num. 22. 153
 2 Et quid si sit declaratoria facti in multipliciter intelligibilis, ibid. n. 23. 153
 3 Proletatio relevat quando est contraria facto, sed tollit mentem a facto, ibid. n. 24. 154
 4 Proletatio cedit facto omnino contrario in c. Carcerum, n. 31. de Recept. 192
 5 Proletatio non interumpit prescriptionem, nisi in casibus in c. Olim, n. 20. de Censib. 273
 6 Protocolum de cuius iogira, & publicatione non constat, non probat in c. Lator, n. 68. Qui filii sunt legit. 10
 7 Protonotarii Apostolici ex privilegio deferentes litteras, & rochetrum non possunt in prima instantia coram Ordinariis locorum conveniri in causis civilibus summam 25. Ducatorum auri de Camera non excedentibus in cap. Ex parte, n. 11. de privileg. 62
 8 Proventuum spiritualium appellatio venitur decimæ primitivæ oblationes, mortuaria, fructus, & redditus ex Patochia provenientes, in c. Pastoralis, n. 17. de his que fi à Prælat. 265
 9 Proventus spirituales noviter emergentes infra limites parochiarum non debentur Episcopo, sed Parocho in cap. Quoniam, n. 3. de decim. 388
 10 Provinciales sunt Ordinarii in provincia, & comparantur Prælati habentibus quasi Episcopalem jurisdictionem, in c. De Priore, n. 37. de Appellat. 245
 11 Provincialis Carmelitarum à Barbatis captus, ac postea liberatus, à S. Congregatione Episcoporum & Regularium jubetur in possessione Provincialatus manentem, & ad liberam illius exercitium integritati castella alterius Provincialis electione, in c. Per tuas, v. primo, num. 46. de Simonia. 172
 12 Provisio Consistorialis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 21. de elect. 4
 13 Provisiois verbum comprehendit nominationem postulationem, presentationem, & collectionem sed non electionem, ibid. n. 24. 4
 14 Provisio hominis licita facit cessare provisionem legis, in c. Cum sit, n. 46. de ar. & qualitat. 285
 15 Et in c. Nos quidem, num. 34. de elect. 124
 16 Provisio generalis non extenditur ad ea de quibus specialiter est provisum, in c. Vixta, n. 36. de offic. Ordinariar. 473
 17 Provisio hominis regulariter non tollit provisionem juris communis in eodem casu in c. Per tuas, n. 19. de jur. pacte. 223
 18 Provisio legis quotiescumque facta est in defectum provisionis hominis, tunc sit lex ubi loquitur homo, ibid. n. 27. 223
 19 Provisio hominis non facit cessare provisionem legis etiam specialis, & extraordinarie quando concurrent circa diversa, ibid. n. 21. 222
 20 Provisio seu pronuntiatio Papæ in Consistorio habet vim electionis, & confirmationis, in c. Eam tenent, n. 17. de Recept. 104
 21 Provisio, & collatio sunt synonyma, in c. Nullus, n. 20. de elect. 4
 22 Provisus ante consecrationem non dicitur Episcopus sed electus, in c. Canonum statuta, n. 107. de Constat. 29
Vide in vet. Episcopus quoad consecrationem.
 6 Provisus in schismate ab Antipapæ fuerat rehabilitatus ad Dignitates, & beneficia in Concilio Constantiensi non obstante vitio hæreticis, vel schismaticis, in c. Quod à prædecessore, nu. 120. de Schismat. 241
 7 Provisus per Papam in Consistorio est verus Prælati ante levatas Bullas, in c. Nihil, num. 27. de elect. 107
Vide in vet. Bullarum expeditio.
 2 Provisus à Papa in Consistorio consequntur plenum jus Prælati, & administrandi in habitu, & actu, in c. Nolli de elect. 62
 3 Non tamen sunt recipiendi, nisi ostendant litteras suæ promotionis, ibid. n. 5. 62
 4 Proximè cingendus habetur in cincto, in cap. Qui Præbyterum, n. 61. de penit. & remiss. 110
 5 Præsentia suæ inveni quæ dicitur, in c. Ne innotuit, num. 2. de Constat. 37
 6 Prudentia est de non necessariis, ibid. n. 53. 45
 7 Declaratur, ibid. n. 116. 45
 8 Prudentia hominis non est omnino cetera propter variabilitatem singularium, ibid. n. 54. 45
 9 Prudentia quid sit, ibid. n. 66. 46
 10 Prudentia est generalis regula humanorum actuum, & completiva omnium virtutum moralium, ibid. n. 67. 46
 11 Prudentia materia suæ agibilia secundum quod sunt obiectum rationis, scilicet sub ratione veri, ib. n. 116. 15
 12 Præsentia, & Cantoridem sunt, ejusque officium est non solum

solum palmos cantare, sed etiam alios carnis harmoni-
cos lectionibus intertere, in cap. Cum contingat, n.
15. & 19. de stat. & qual.
2 Palmiflatus est officium Communitatis totius corpo-
ris Ecclesie, ibid. num. 16. & 27.
2 Contantium, n. 108. & 114.
2 Palmiflatus est officium lectori annexum, ib. n. 28. & 41. 238
2 Contantium, n. 15, usque ad n. 62. & n. 71.
2 Palmiflatus officium non habet aliquam relationem ad
Eucharistiam, ibidem num. 20. & 28.
2 Contantium, n. 110.
2 Palmiflatus non est officium Lectori annexum quibus
argumentis probetur, ibidem n. 55. & 56. usque
ad num. 62. & num. 71.
2 Palmiflatus ordo cur aliquando a Patribus ponatur
post Orationem, ibid. n. 38.
2 Palmiflatus, seu Cantoris origo, & antiquitas, ib. n. 265
2 Palmiflatus forma quae, ibid. num. 88.
2 Palmiflatus officium quoddam sit, & in quo distingua-
tur ab officio Lectoris, ibid. n. 107.
2 Palmiflatus officium non est verum multitudine, ib. n. 108. 268
2 Palmiflatus cantu aut datur spiritus compunctionis, aut
spiritus prophetiae, in c. Cum contingat, num. 107. de
stat. & qualitat.
2 Palmiflatus aliquot decantatio cum alacritate magis
prodest, quam totius platem modulator cum anxie-
tate cordis, in c. Fratemitatem, n. 70. de Sepulch. 370
2 Pubertatem non metimur ex annorum numero, sed ex
vigore naturae, & rationis, in c. De illis, secundo, num.
8. & 18. de despons. impuber.
2 Pubertatis aetate non est iuris, & de iure, sed juris,
monii, ibid. num. 18.
2 Pubertatem plurimum contingit in foemina anno duo-
decimo, & in masculo anno decimo quarto completo,
ibidem n. 19.
2 Pubertatis, seu impubertatis praesumptio ante, & post
aetatem legitimam non est iuris, & de iure, sed juris,
tantum, ibid. n. 21.
2 Pubertate honorum si fiat in terris Imperii applicatio fit
fisco seculari, licet publicatio fiat ratione criminis mer-
Ecclesiasticae in cap. Vergentis, num. 3. de Heret. 218
2 Nisi quis bonus publicetur, fit Clericus, quia tunc appli-
cator fit fisco Ecclesiae, in c. Terris Imperii, ib. n. 4. 218
2 Publicationis effectus, varius in c. Publicato, n. 8. de elect. 118
2 Publicatio criminis si emittatur fraudulenter, non
nocet ecclesiae, ibid. num. 60.
2 Publicatio est ultimus actus perfectus legem in c. Treu-
gas, num. 57. de Treug. & pace.
Publicatio scripturae non licet variare.
Vide supra in ver. Electores.
2 Publicatio est de forma electionis, non autem per quem
fiat in c. Quia propter, num. 55. de elect. pag. 95
2 Publicum quot modis dicatur, in c. Vesta, n. 52. de
Collat. Cler. & Mulier.
4 Et in quo differat a manifesto. ibid. n. 56.
2 Publicum ut quid dicatur, non est necesse ut singulo-
rum auctoribus incurratur, ibid. n. 53.
2 Publicum est quod patet omnibus, ibid. n. 108. pag. 18
2 Publicum dicitur quod est notum in civitate, vel pa-
rochia, seu vicinia, vel maiori parte ipsius, dummodo
ibi fiat saltem decem homines ibid. num. 114.
2 Publicum, & notorium in quo differant, in c. Non po-
terit, n. 22. de sent. & re iudic.
2 Puder est mulieribus nuptiarum praemia non habere, in
c. Cum sit, n. 49. de Convers. Coniugat.
2 Puella duodecim annis minor, cuius malitia supplet aetatem
an possit matrimonium contrahere de licentia Epi-
scopi, an verò sit opus dispensatione Apostolica, in c.
De illis, secundo, n. 14. & num. seqq. usque in finem
praeterea n. 38. de despons. impuber.
2 Puella duodecim annis minor a parentibus Monasterio
oblata an habuit regularem suscipere possit non ob-
stare Concilio Tridentino in c. 17. de regul. 25. de regular.
in c. Cum vium, n. 9. & seqq. usque ad n. 23. de regul. 51
Vide in ver. Fida, & in ver. Nuptias quoad consensum.
2 Puella Monasterium ingredi volenti an sit indulgendum
si inde commisit non puniretur per illius professio-
nem, sed protogeretur usque ad diem mortis naturalis, in
c. Cum sumus, n. 13. & seqq. usque in finem de Regular. 68
2 Pueri in quibus differant ab adultis, in c. Indecorum, n. 10.
de stat. & qual.
2 Puerum praetentans presbyter baptizandum an contra-
hat cognationem spirituales, in cap. Veniens, n. 13. de
cognat. spirit.
2 Pueri in cuius ordinato non praedicitur si adveniat
aetate adulta contrahat, in v. Tuz litterar, n. 54. vaf.

Idem a pueris tenet Hugo, & n. seqq. de Cler. per fide
promot.
2 Pueri, annorum capite admodum cano apud Cardinale Pa-
leotum, in c. Cum sit, n. 19. de Convers. Coniugat. 140
2 Pueri tenentur semel in anno confiteri, cum fuerit doli ca-
paces. Quid ut plurimum contingit circa septennium, in
c. Omnis, n. 32. de penit. & remiss.
2 Pueri, & alias beneficiarii non sunt idonei ad beneficia
cōsequenda in c. Super ordinata, n. 1. de preben. 185
2 Pueri qui dicantur, ibid. n. 11.
2 Pueri presentati potest ad beneficium iuris patronatus in
duodecimo etatis anno, si sita in illius fundatione sit
cautum, n. 16.
2 Pueri, & usu rationis carentes possunt suscipere Sacra-
menta omnia in quibus non requiritur aetatis suscipien-
tis, ibid. n. 16.
2 Pueros an expediat religioni tradere, in c. Cum vium, n.
43. de regular.
2 Pueri a tenens annis ad pietatem, & religionem infor-
mandi, ibid. n. 46.
2 Romani, & nobiles dabant B. Beneficium filios nutrien-
dos, ibidem.
2 Pueros quibus religionibus expediat tradere ex senten-
tia Cajetani, ibid. n. 47.
2 Pueri, & filii baptismi iustitiam mensi Christi, in-
iustitiam sunt participes in receptione Sacramenti, in c.
Firmiter, n. 2. de Summa Trina & fid. Cathol.
2 Pueri baptizati, & statim mortui non sunt canonizandi,
& est speciale in Innocentius ut pro Sanctis colantur,
in c. Audivimus, n. 14. de reliq. & vener Sanct.
2 Puer ordinatus ad sacros non tenetur continere, in c. Ma-
jores, n. 108. de Baptismo.
2 Punitur quis sine culpa sed non sine causa in c. Clericos,
n. 27. de Cler. non resid.
2 Punitendus est quis in quo deliquit, in c. Vei non est
compos, n. 6. de temp. ordinar.
2 Punitur in c. Immunitatem, n. 9. & n. 17. de Immunit. Eccl. 390
2 Mirus agitur cum eo, qui ex mera liberalitate conveni-
tur, quam ex debito, in c. proleptas, n. 25. de Donat. 303
2 Pupillus maior septennio potest praesentari a tutore, in
c. Indecorum, n. 15. de stat. & qual.
2 Pupillus pubertati proximus abique tutoris auctoritate
naturaliter obligatur in c. Causam, n. 31. de elect.
2 Pupillus, & orphanus in quibus differant, in c. Significan-
tibus, n. 29. de off. deleg.
2 Pupillus, & vidua, orphanus, & consimiles an sint misera-
biles personae si divites sint, ib. n. 35. & seq. usq. ad n. 38. 413
2 Pupillus, & vidua non gaudent privilegio, in c. Quan-
do Imper. inter pupill. & vid. nisi sint pauperes, ibid.
n. 36.
2 Contantium, num. 42.
2 Constitutio regni quae providet pupillis, viduis, & aliis
de advocato non includit tales, nisi etiam sint pauperes,
ibid. n. 38.
2 Pupilli causa, maxime supposita personae infirmae, a tutore
recipere tractari debet, in c. Ex parte, n. 10. de her.
94 compet.
4 in Purgatorio existentes non orant pro aliis, in c. Frater-
nitatem, n. 17. de Sepulch.
4 a purgatorii poenis per plura suffragia quis citius libera-
tur, ibid. n. 58.
4 in purgatio de uno bono facto non minus letantur
multi, quam unus, ibid. n. 72.

Q

2 Quadragesima ratione jejuni est de iure divino, ratione
temporis est traditione Apostolorum, in c. Explicatio, n.
31. de observ. jejun.
2 Quadragesima quot habeat hebdomadas, ib. n. 32.
2 Quadragesima nulla reperitur quae saltem quadragesima
duos dies non habeat, ib. n. 33. & 42. pag. 362
2 Quadragesima in Ecclesia orientali in qua non jejunat-
ur sabbatho, incipit in Quinquagesima, ib. n. 34. 362
2 Quadragesimae quadragesima duorum dierum, quae videtur
Ecclesia Romana, addit fuerunt alii quatuor, ibid. 362
2 Mediolanensis Ecclesia hos quatuor dies non admittit,
ibidem n. 37.
2 Quadragesima S. Ambrosii quae fit, ibid. n. 35. & 38. 362
2 Quadragesima est decima pars totius anni insinuat ut
decima temporis Deo redderetur, ib. n. 40.
2 Quadragesima Mediolanensis Ecclesiae in quo differat a
quadragesima Ecclesiae Romanae, ib. n. 38.
2 Quadragesimam totam violavit qui unam diem non ab-
stinendo praetermisit, ib. n. 41.

2 Quae incontinenti sunt inesse dicantur, in c. Veniens, n.
12. de Cognat. Spirit.
2 Quae iniqua dicitur facit venire majora expressit, non ob-
stare verbo, in c. Cum non ab homine, num. 93. de
iudic.
2 Quae sit super patronatu laicali infra quatuor, super ec-
clesiastico, infra sex mentes est decidenda, in c. Cui
propter, n. 1. de iurapat.
2 Quae sit de ambagibus, & ineptis fieri non debet, in c.
Acceptimus, n. 11. de Factis.
2 Quae sit praedicta si incidat in causa aliqua, super-
dicendum est in principali, donec praedicta terminetur,
in c. Tuam, n. 12. de ordin. cognit.
2 Sive incidat civilis, quae praedicta civilis, ib. n. 13.
2 Sive incidat civilis, quae praedicta criminalis, & e converso,
ib. n. 14.
2 Sive incidat criminalis, quae praedicta criminali, ibid.
num. 15.
2 Quae sit natalium an sit praedicta causa hereditaria,
ib. n. 6.
2 Quae sit facti an matrimonium fuerit contractum non
minus est spiritualis, & de foro Ecclesiae, quam sit
quae sit facti an quis fuerit ordinatus, ib. n. 45. & 52. 135
2 Quae sit facti habet complicationem, & mixturam in-
separabilem cum qualitate iuris, ib. n. 54.
2 Quae sit incidentis, & in quo differat ab emergente,
in c. Intellectus, n. 21. de Ordin. cognit.
2 Quae sit praedicta.
Vide supra in ver. Praedicta.
2 Pronunciandum est super emergenti, ib. n. 23. pag. 127
2 Secus super incidenti, ibid. n. 24.
2 Fallit primo si incidentis proponatur in vim dilatoriae
impediendum processum, ib. n. 26. pag. 127
2 Fallit secundo si incidentis debeat cognosci coram alio iudice,
ib. n. 27. & 31.
2 Index pronunciandum super principali censetur tacite pro-
nunciare super incidenti, ib. n. 25. pag. 127
2 Pronunciandum est incidenti super incidenti, vel emer-
genti quoad sita sita pronuntiatione processus causae
principalis expressit non potest, ib. n. 28.
2 Aliis non tenetur iudex pronuntiare, ib. n. 29. pag. 128
2 Potest tamen si vult, nec ob id processus reddatur nul-
lus, ibidem n. 30.
2 Nisi in cideus, vel emergens ventilar. debeat coram iudice,
ib. n. 31.
2 Quae sit principalis, & incidentis ubi sunt tractandae cor-
ram diversis iudicibus pendencia incidentis suspendit
iurisdictionem in principali, in c. Tuam, n. 19. & 22. de
ordin. cognit.
2 Quae sit omnis, in qua de peccato mortali quaeritur, nisi
expressè veritas habeatur, periculosè determinatur, in c.
Ne inanis, n. 26. de Conlirmit.
2 Quae sit, qui ad demerolynas colligendas ab Hospitalariis
mitruntur, quas qualitates habere debeant, in c. Tuam,
n. 2. de privileg.
2 Quae sit nona, & usum profusus aboleri iussit Con-
cilio Tridentino, ibid. n. 3.
2 Quae sit fraudes, & signata varia, in c. Cum ex eo,
n. 13. de reliq. & vener. Sancto.

Vide in ver. Eleemosyna.

2 Qualitates scientiae, & morum in Pastore vario ordine
necessariae sunt factis Canonibus, & Conciliis, in c. Bam-
to, n. 14. de stat. & qual.
2 Qualitas appositae circa aliquas personas primò nomina-
tas non censetur repetita quoad alias personas postea
nominatas etiam in eadem oratione, in c. Ex iur. n. 2. de
Cleric. non resid. 99.
2 Qualitas non potest esse sine suo subiecto, in c. Cum ac-
cessissent, n. 9. de Conlirmit.
2 Qualitates omnes, quae in lege declaratae censentur
intellectus declaratae, in c. Quamvis, n. 13. de Conlirmit. 179
2 Qualitatem non sufficit in libello allegare ad fundanda
iudicis iurisdictionem si probabitur segetur, in cap. Si
Clericus, n. 7. & seq. de foro compet.
2 Declaratur, ib. n. 10. & 15.
2 Qualitas inobediens iurisdictionem.

Vide in ver. Indis compromissa.

2 Qualitas admissa verbo intelligitur factum tempus
verbi, id est in ipsa aetate, in c. Vt Abbas, n. 56. de
stat. & qual.
2 Qualitates duabus concurrentibus quae diversam ha-
bent naturam atque diu quam magis iuri communi-
cia, in c. Cum propter, n. 70. de iurapat. 261

2 Qualitates actu requiritur debent actu concurrere nec
sufficit appetitudo, in c. Inter ceteras, n. 22. de retr. n. 22
2 Qualitates requiritur in subiecto concurrere debent actu,
& haberi in dispositione hominis. Secus in dispositione
legis, in c. De multa, n. 46. de preben.
2 Qualitas eadem adesse debet in causa extrinseca, quae ad-
est in causa productiva, in c. Manifesta, n. 16. de Penit.
& temiss.
2 Qualitas adiecta verbo intelligitur secundum tempus
verbi, in c. Cum illorum, n. 15. de sent. excommunic. 172
2 Quarta decimarum Episcopo debita praescribitur, in c.
Cum olim, n. 26. de praescrip. pag.
2 super Quarta decimarum Episcopo fundat intentionem
de iure communi contra Parochos, non contra
Parochianos, in c. Consequente, n. 28. de Offic. Ordi-
nar.
2 Quarta mortuorum quae dicitur, ib. n. 29. pag. 464
2 Debetur Episcopo non iure consuetudinario, sed iure
communi, ibid. n. 30.
2 Item debetur etiam cum Ecclesia haeres esse insinuat-
a, ibid. n. 31.
2 super Quarta standum est consuetudini, ib. n. 32. pag. 465
2 Et potest Episcopus iuxta consuetudinem exigere tri-
gesimam ratione Visitatoris testamentorum, ib. n. 33. 465
2 Quarta Canonica, & alia episcopalia praeservata sunt a
Concilio Tridentino, ib. n. 37.
2 Consuetudo exigendi trigesimali ex collectis pias in visita-
tione testamentorum servanda est si in testamentis
nullum est relicta sum in cap. Venerabilis, n. 12. de
Censibus.
2 Quinquaginta quid sit, in c. Praxitea, n. 13. Ne Prel. vic.
litas.
2 Quinquagesima, vel centesima redituum Ecclesiasticorum
an, & quando ab Episcopo assignari possit Mona-
sticis, vel locis pijs, in c. Pastoralis, n. 6. de his, quae fi. à
Prelat.
2 Quinquaginta, & quinquaginta non sunt centum, in c.
Tulluante, n. 14. Qui Cleric. vel vocen.
2 Quinquaginta ad deducendas causas nullitatis profes-
sionis quas ob causam Concilio Tridentino praefixum
fuerit, in c. Si quis, n. 41. & 51. de Regular.
2 Quinquaginta terminus ad reclamandum inducitur est a
Concilio Tridentino ad instar praescriptio, ib. n. 43. 14
2 Quisquis habet alium sub se, necesse est ut recognoscatur, a-
lium super se, excepto Papa, in c. Indecorum, n. 14. de
stat. & qual.
2 Quod pendet non est pro eo quasi sit, in c. Publicato, n.
61. de elect.
2 Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari, in c.
Archiepiscopus, n. 27. de temp. ordin.
2 Declaratur procedere in his, quae competunt pluribus ut
singulis, non autem in his, quae competunt pluribus ut
universis, ib. n. 18.
2 Quod caere esse, caere virtutes, & operationes, in c. Qua-
situm, n. 27. de Colhabit. Cler. & Mulier. pag.
2 Quomodo dicitur quod impeditur in c. Verum, n. 30. &
32. de foro compet.
2 Quomodo dicitur solet, communiter apponi quando fit
mentio de mortuo, in c. Cum sumus, n. 8. de Regular. 67
2 Quoquo dicitur est contraria ei dicitur materiam, in c. Cui
dilectus, n. 15. de successi ab intellect. pag.
2 Quod capita tor tenentur, in c. Quia diversitatem, n. 3. de
Concell. praebenda.

R

2 Rapinae publicae meretricem an incidat in poenam rap-
tus, in c. Ne inanis, n. 271. de Constitutionibus. 108
2 Et quid de muliere rapiente virum, ibid. n. 71. pag. 108
2 Rapinae poena quae sit, secundum leges, & Canones, in c.
Cum non ab homine, n. 64. de iudic.
2 Rapina bene loquitur, qui contra omnes loquitur, in c. Ne
inanis, n. 434. de Conlirmit.
2 Rapina litterarum Apostolicarum, & rescriptorum.
Vide in ver. Litterarum Apostolicarum rapina.
2 Ratum habens percessionem Clericis in corde tantum, non
incidit in litem Canonis quoad Ecclesiam militarem, in c. Deleat, n. 26. de celeb. Missar.
2 Declaratur, n. 94.
2 Rationis Ordinem scire ante annos discretionis lu-
scipium non potest valide matrimonium contrahere,
in c. Tuz litterar, n. 40. de Cleric. per salt. promot. 446